

Ruh ve Madde

Metapsişik Tetkikler ve İlmî
Araştırmalar Derneği Yayın
Organıdır.

Dernek adına Sahip ve Sorumlu Müdür:

Ergün ARIKDAL

Teknik Sekreterler :

Ahmet HIZVEREN

M. Ali USTA ve Oktay TANTAY

İdarehane ve Dernek Binası :

Beyoğlu, Hasnun Galip Sok.

Pembe Çıkmazı 4/3

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi :

RUH ve MADDE, P.K. 1157 — İSTANBUL

Cilt : 23, SAYI : 275, Aralık 1982

Abone Ücreti : Yıllık 900 TL.

Yurt dışı 1000 TL.

Dizgi, Baskı, Kapak : **YARIŞ MATBAASI : 22 37 52**

Sevgili Okuyucular

Sevgili Okuyucular,

Dernek'le telefon irtibatı kurmak isteyen dostlarımızın, şimdilik, Necip Özkardes'e, 12.30 - 13.30, 16.00 - 17.00 arası 43 17 13 No'ya telefon etmelerini rica ederiz. Kendilerine gereken açıklama ve hizmet yapılacaktır.

Ruh ve Madde Yayınları olarak:

Ödemeli gönderilen kitapların yerine geç ulaşması; paketlerin postada kaybolması; ödemeli posta masrafının taahhütlüye göre çok daha pahalı olması nedeniyle ödemeli kitap gönderme işlemini kaldırdık. Bundan böyle ödemeli yerine PEŞİN BEDELLİ kitap gönderilecektir. Siparişlerinize uygun olarak doldurulup gönderilecek olan Posta Havalesi Kâğıdını bulduğunuz PTT'ye ödedikten sonra makbuzunu lütfen bize gönderiniz. Kitaplar hemen adresinize gönderilecektir. Kuşkusuz taahhütlü posta masrafı olan %10'luk ilâve ücret havalenize eklenecektir.

Yeni kitabımız YÜCELTEN YOL'u sunmakla sevinçliyiz. Spiritel Konuşmaların böylesini okumadınız. Sanki ruhsal bir celse... Bilgi ve Bilgelik, Sevgi ve Tanrı, Hayat ve Ölüm. Evrimin Yaraları...

Ocak 1983'den itibaren «Sadıklar Plânı - Tebliğler» yayınlanmaya başlayacaktır. Sabrınız için tekrar teşekkür ederiz.

Selâm ve Sevgiler

Ergün ARIKDAL

REALITE

ERGÜN ARIKDAL

Tesadüf Değil Mukadderat Vardır

SALI KONFERANSI

Söze başlarken, öncelikle açıklamak zorunda olduğum şey Mukadderat'ın mevcut olduğudur. Evet, mukadderat vardır! İster kabul edin, ister etmeyin!

MUKADERATI, yani bizim tekâmül ihtiyacımızla alâkalı realitelerle karşılaşmamızı, hiç kimse önleyemez. Çünkü onlar teşvik edilmekte, yönetilmekte, bilhassa o gerçeklerle yüz yüze getirilmemiz için büyük bir organizasyon faaliyet göstermektedir. Bu yüzden kimse mukadderatı değiştiremez. Mukadderat körü körüne bir kadercilik hakka rıza, değildir. Kendi mukadderatımızı, yani alın yazımızı, bizzat kendimiz yazdık. Onu hiç kimse, hiçbir varlık bize empoze etmemiştir. Mukadderatımız, bizim kendi tekâmül seviyemize uygundur. Yâni, bizim için çok ağır şeyler, kaldıramayacağımız yükler değildir.

Her varlık kendi evrimini sürekli olarak yapmak ve evrimde çok çeşitli düzeylere ulaşabilmek için birçok yasalardan, prensiplerden, kanunlardan istifade etmektedir. Bunlardan bir tanesi de **Tekrardoğuş Kanunudur**. Yani Reenkarnasyon Kanunudur. Tekrardoğuş

büyük bir imkândır; fakat nedense varlıklar kolay kolay spatyomu bırakıp, fizik âleme doğmak istemezler. Bu, şimdiki yaşantımıza tamamen zıt bir düşüncedir. Biz şimdi ölmek istemiyoruz, hiç kimse ölmek istemez ve ölümü soğuklukla anar, oysa biz doğarken doğmayı istemiyorduk yani **dünyaya gelmek zordur, ölmek zor değildir. En zor şey dünyaya tekrar dönmektir.** Çünkü çok dar sınırlara, çok dar imkânlarla, insanı gerçekten bunaltacak şartlar içine giriyoruz.. Bedenle olan ilişkimizi kısmen keserek, biraz bir hafiflemeyle, yükselmeyle alırsak, bunun size vermiş olduğu hazı yeryüzünde hiçbir yerde bulamayacağımızı anlarız. Yani duyar kanalıyla elde etmiş olduğumuz bütün hazlar bizim için değersizleşir. Deneye dayanmalıdır. Yani tecrübesini geçirmedığınız için ben size burada ne söylersem söyleyeyim, sözde kalacaktır. Ama bu deneyi yaşadığınız an benim size anlatmak istediğimi daha gerçek anlatabilirsiniz. Kuşkusuz burada **ahret tellâllığı** da yapmıyoruz. «Dünyada iş yok, öbür âlem çok daha iyidir» tarzında birşey söylemek de istemiyoruz.

Kimse ölmek istemez, çünkü

herkesin kendine göre plânları ve yapacağı işler vardır. Doğuşunuzda bir plan, bir maksat, bir amaç var. Birşey yapmak için geldiniz. En azından bığı ve gorgü edinmek için geldiniz. Bırakalım, başkalarına sürekli birşeyler vermeyi, hiç olmazsa kendimizi yetiştirmek tecrübe ve görgümüzü arttırmak için geliriz. Bu kadar zorlu, bu kadar kısırlı ve sınırlı imkânlar içerisinde girmeye bizi iten sebepler vardır ki işte bu sebepler genel olarak mukadderattır.

YANI BİZİM daha önceki hayatlarımızda elde edemediğimizi, başaramadığımız, gerek yetenek olarak, gerek bilgi olarak, gerek eylem olarak yarım bıraktığımız bir çok işlerimizi bir sonraki hayatımızda tamamlamak mecburiyetimiz vardır. Eksik ve yarım bırakılan hareketlerimizi yani sonradan yanlışlığını anladığımız hareketleri düzeltmek hatta bu yanlış hareketten dolayı başkalarına verdiğimiz zararı telâfi etmek, şuurlanmak, aydınlanmak bakımından, hizmet bakımından da bir ihtiyaç hissederiz. Çünkü beden dışı muhakeme gücü, düşünme ve hissetme gücü bedenli iken muhakeme ve hissetme yönünden çok daha geniştir. Yani bunların hepsi çok daha güçlenmiştir. Burada, kuvvetli bir hissiniye bir rakamı veriyorsanız, bu rakam beden dışında 50'dir. Aynı şekilde buradaki üzüntünüz veya sevinciniz birse beden dışında 50 ünitelik bir sevinçtir.

BEDENSİZ halde iken anlama, kavrama ve mantık gücümüz (teşevvüs hali hariç) çok güçlü olduğundan biz bazı ihtiyaçlarımızı görmüş ve ona göre de karar vermişizdir. O yüzden de Dünyada kendimizi suçlamamalıyız. Yani «Efendim, ben ne diye kendimi böyle eziyetlere sokayım, böyle kısıtlı imkân-

lar içerisinde gireyim, fakirane, sakat veya büyük rahatsızlıklar içinde yaşayayım. Ne diye kadın ya da erkek olayım. Eğer bugünkü akımla olsaydı ben şunları şunları yapardım, ne izum var bu kadar sıkıntıya» tarzındaki düşünceler, gerçekte bugünkü akımların bir ifadesidir. Muteal dunku akımların ifadesi değildir. Bu düşünceler o andaki realitemizle, şimdi burada olan bizim, yani duyularımızla, o andaki bilgilerimiz ve programlanmış zınnımızla uygundur. Bugün bizi böyle kurarlar böyle düşünürüz, yarın başka türlü kurarlar başka türlü düşünürüz. Yani bütün bunlar hep relatif düşüncelerdir. Umumi, kullü düşünceler değildir. Ama beden dışındaki düşüncemiz ayrıntılı ve geleceğe donuk bir düşüncedir. O yüzden biz burada istesek de istemesek de ahde bağlı kalmak zorundayız. Yaptığımız doğmadan önceki anlaşmaya harfiyen uymak zorundayız. Bu da Mukadderattır. Şartları yerine getirmek üzere rehberimizle öyle anlaşık; doğacağı yeri, ana-babayı ve onların şartlarını, herşeyi, iyice hazırladıktan sonra bir cenine bağlanıp, bebek halinde doğmaya kadar bizi gözetirler hatta tekrar ölünceye kadar kontrol altında tutmaktadırlar. Onun için her varlığın mutlaka bir rehberi vardır.

BEDENSİZ İKEN verdiğimiz sözü yerine getirmek zorundayız. Sözümüzü yerine getirmemiş de olabiliriz. Bu gibi durumlarda bize küçük ihtarlarla, ufak uzak şamarlarla, ikazlarla durum bildirilir ve bizi kendi yolumuza sevke çalışılır. Dünya realitesi çok telkinidir. Yani insanlar çok telkin altında kalırlar ve biz çeşitli heveslere, arzulara ve suni ihtiyaçlara kapılız. Bunu da bildikleri için bazan bu akıntıya kendimizi bırakıp gitmemize de

Lütfen sayfayı çeviriniz

izin verirler; çünkü akıntıya kapılıp gitmenin de insan üzerinde faydalı etkisi vardır. Bu bir nevi otomatça yaşamaya kendimizi terketmek, yani «o öyle yapıyor, bu böyle yapıyor, ben de şöyle yaparım» tarzında yaşamaktır. Buna sosyal yapıya uyarak yaşamak deniyor. İlle de sosyal yapıya uyarak yaşamak zorunda olmak gelişime oldukça ters düşen bir anlayıştır. Toplum değerlerinden başka türlü düşünenler için genellikle şöyle denir: Siz antisosyal bir yapıya sahipsiniz. Herkesle anlaşamıyor, toplumun kabul etmiş olduğu değerleri önemsemiyor, insanlarla onların istediği tipte bir arada olmaktan hoşlanmıyorsunuz. Yani siz, onlara göre, toplumla bağdaşan bir tip değilsiniz ve bu iyi bir şey olmadığı için de marazî bir bünyeye sahipsiniz. Bundan daha isabetsiz bir düşünce olamaz. Her insanın kendine göre bir alinyazısı ve yeryüzünde başarmak ve öğrenmek zorunda olduğu ve görmesi gereken bir takım realiteleri vardır. Yani o varlık, umumî nehir akışına kapılmadan belki nehre bazan dik, bazan paralel, bazan hafif yan akacaktır. İlle de toplum, sel gibi hep aynı yöne akarken, sizin de kendinizi bırakarak bu akışla beraber gitmeniz şart değildir. Siz belki bu kıyıya belirli bir şekilde gelip, orada başka bir şey yapacaksınız. Bazan sizin için çok önemli bir şeyi, büyük bir mücadele verip akıntıya karşı çıkarak, akıllı ve maksatlı hareket edemeyebiliriz ve kendimizi bırakırız. Saman çöpü gibi akıntı nereye götürürse oraya gideriz. Tabii o realitelerden de, karşılaşılan o gerçeklerden de kendimiz ve etraf hakkında bir bilgi ediniriz. Müşahade alanımız genişler. İnsanlar hakkındaki değer yargılarımız değişir veya olayları tartmayı öğreniriz. Bize öğüt-

lenmiş olan bilgilerin deneyini yaparız. Ve sonra, hiç ummadığımız bir anda kayığımızın burnuna birşey çarpıverir. Sizi o başıboş akıp giden hayatta, bir olayla, bir anda, durdurur. Disipline eder. Bir sisteme sokar. Bakarsınız ki, ailede bir bir felâket meydana geliyor veya siz bir kazaya uğruyorsunuz, kolunuz kırılıveriyor. Nedeni de Boğazda çapkınlığa giderken arabanızın devrilmesi. Ciz üç aydır, vur pat lasın, çal oynasın sorumsuz yaşıyorsunuz, kolunuz kırılıverince en azından bir ay belli bir yere bağlanıp, işlerinize çeki düzen vermeye başlıyorsunuz ve diyorsunuz ki, «Bu gün bir kol kırıklığı ile bu olayı atlattım boynum da kırılabilir, ölebilirdim; biraz daha temkinli hareket edeyim.» Bu başınıza gelen program harici bir olaydır. Sizi tuttuğunuz rotadan başka bir rotaya doğru çeker. Böylece fiziki olarak görünmeyen yardımlar, fizik plânda tezahür ederek, size yol gösterir.

ONUN İÇİN karşılaştığımız her olayı iyi bir şekilde incelemek ve gözlemek zorundayız. Korkmadan ve cesurca her olayı değerlendirmek lâzım. Evrende rastlantı, tesadüf, diye herhangi birşey sözkonusu değildir ve bu deyim kadar saçma, bilim dışı birşey olamaz. Günümüzde en moda olan kelime **bilimsel** olmaktır ama hakiki bilime karşı olan şey, olayları tesadüf olarak görmektir. Çünkü evren yapısı itibariyle, işleyişi itibariyle büyük nizamlara, sistemlere ve yasalara bağlı olarak çalışıyor.

Hiç kimse bir atom çekirdeğini meydana getiren unsurlarla, etrafındaki elektronların tesadüfen bir araya gelmiş olduğunu ispatlayamaz. Böyle şeyler tesadüfen bir araya gelemiyor. Nükleer fizik buna tesadüf deme cesaretinde değil ve diemiyor. Atomda nasıl rastlantı

yoksa hiç birşey de rastlantı yoktur. Bizim rastlantıdan maksadımız herhalde, sebebini anlayamadığımız bilemediğimiz olaylar hususunda bizi tatmin edici cevap aramak gayretinden başka birşey değildir. Bir olay olmuş ve sebebini bilemiyoruz; bu olayı hazırlayan diğer olayları bilemeyip kavrayamadığımız için, tesadüfen falan olay oldu diyoruz. Değil! Rastlantı sonucu hiçbir şey olmaz. Herşey birbirini hazırlar. Herşey birbirinin sebebi ve neticesidir.

Mukadderatımız, pek çok geçmiş hayatlara bağlı olarak gelen büyük bir birikimin sonucunda ortaya çıkmış bir programdır. Yukarıda her insanın bir «meksefesini», yani geçmiş hayatlarının bilgisini depo ettiği ve ebediyen kendisine ait olan mahfuz (saklanmış) bir defteri, bir kaydı vardır. Biz buna meksefe deriz. Bu bir nevi arşivdir. Hindular akaşa derler. Biz de Sadıklar Plânının ifadesi olarak «meksefe» diyoruz.

İŞTE astrolojide, medyumluk hassası olan müneccimlerin çeşitli yıldız açıları ile değil de, meksefeden, hamilerinin de izniyle, bazı bilgileri (bu bilgilerin de ancak, varlığı sarsmayacak ve yoldan çıkart-

mayacak tarzda olanlarını) çekip alabilmeleri ile bir kehânet söz konusu olabilir. Gerçek kâhinlerin hep si medyomdur ve kurdukları irtibatla alabildikleri bilgileri verirler. Yoksa, çeşitli açılar ve yıldızların birbirlerine olan konumları ile ne kehânet yapılabilir, ne de mukadderat bilinebilir ve değiştirilebilir. Bu meksefeden yararlanabilen insanların sayısı da sanıldığı gibi çok değildir.

NETİCE olarak, Kâinatta tesadüf yoktur ve mukadderat da bir gerçektir. Mukadderatımız, birbirine bağlı sebep ve netice bağıntıları arasında meydana gelen, çok geniş ve çok derin kapsamlı olayların devamlı olarak birbirlerini doğurmasından sonra ortaya çıkmış olan bir özetdir. Bizler o özetin tatbikatını yaparız. Ve bu da mukadderatımızdır. Mukadderatı kendimiz geçmişte ve şimdide hazırlarız. Geleceğin kaderini belirleyen bizim niyet ve elimizin işidir. Tekrardoğuşların programları «ruhsal tekâmül ihtiyacı»na göre tanzim edilir. Ne kendimizi, ne başkalarını suçlamamız ve hayattan kaçmamız programın uygulanmasını engel teşkil etmez. Yazgı, varlığın zaman ve mekân içindeki faaliyetinden doğan zorunlu olayların bütününden oluşur.

Yeni Kitap **YÜCELTEN YOL**

«SİRİTÜEL KONUŞMALAR»

Evrensel Beyaz Kardeşlik Öğretilerinin temel ögesi Ruhçuluktur. Ruhçuluk ahlâkını, davranış ve uygulamasını şiir gibi bir dil ile anlatan bu eseri okumak gerçekten bir ihtiyaçtır. Peşin bedelli isteyiniz. Ruh ve Madde Yayınları P. K. 1157 — İSTANBUL

Arıların Görevi

Sadece Bal Yapmak Değil...

● Enver ÖLÇERMAN ●

1 Eylül 1982 tarihli Bulvar Gazetesi'nden: Eskişehir'de, bir eşek arısı bir haftadır peşinde dolaştığı 28 yaşındaki inşaat işçisi Mehmet Emin Kızıtaç'ı arkadaşlarıyla piknikte iken ensesinden sokarak öldürdü.

İlahi yönden bu olayın anlamı nedir?

Olayın düşündürdükleri:

Bu acı olay ve diğerleri tesadüf ve rastgele değildir. Kâinatta ve dünyamızdaki olumlu ve olumsuz olaylar hepsi Tanrı'nın müsaadesi ile, vazifeli ruhsal plan tarafından tertip ve tanzim edilir. İnsanları gece ve gündüz takip eden ruhsal vazifeli varlıklar, yaşadığımız sürece gelişmemiz için iyi ve kötü davranışları ile bizi uyarırlar. Olgunlaşmamız için neye ihtiyacımız varsa, neye lâyık isek karşımıza çıkarırlar.

İşçi Mehmed'in bir hafta arı tarafından takip ve öldürülmesi çok mânâlıdır.. O günlerde işçi Mehmet devamlı olarak birisine fenalık etmeyi düşünüyordu. Mehmet'in bu hatalı düşünceden vazgeçmesi için «ruhsal-ilâhî bir el» arıyı Mehmet'e musallat etti. Çünkü karşı taraf iyi niyetli, vicdanlı insandı, bu kötülüğe lâyık değildi. Mehmet arının ken disini neden rahatsız ettiğini idrak etmiş olsa idi bugün hayatta olacaktı.

Buna benzer bir olay daha: Dairede beraber çalıştığım bir arkadaş hikâye etti: Çorum'un köylerinden birinde Hasan isminde iriyarı, güler yüzlü, o nisbette sahte-

kâr ve kurnaz. Tarlalarında köylülere ucuz çalıştırır ve dana bazı hilelere başvurmuş, bu yüzden çok beddua almış. Bir gün bu zengin adam, traktörle tarlasına giderken yol boyunca bir arı musallat olmuş, tek eli ile arıyı kovuyor, diğer eli ile traktörü idare ediyormuş. Arı ile karşılıklı savaşları şiddetlenmiş, iki elini de direksiyondan bırakarak arıyı kovmaya başlamış, fakat bu sırada traktör uçuruma doğru yonelmış, etraftan görenler: «Atla aşağı öleceksin!» demişler. O nasıl bırakırım ana yeni adım demiş. Biraz sonra traktörle beraber uçuruma yuvarlanarak traktörün altında kalarak can vermiş. Manevi, ruhsal ve ahlaksal değerlere kıymet verileceği yerde, geçici maddi değerlere kıymet vermek insanları husrana, telakete götürüyor.

Kayseri'den bir benzer olay: 1982 senesi, Eylül'un son günü, Tak-sim parkının çocuk bahçesini çeviren yüksek boylu yabancı kestane ağaçlarının altındaki sıralarda birkaç kişi oturuyorduk; yağmur da, bu sırada çiselemeye başlamıştı. Ağaçtan onumuze bir kestane düştü, herkes birbirine baktı. Yanında oturduğum ve tanımadığım adam, diğerine «kalk gideyim yudırım düşüyor» dedi.

Ben hemen cevap verdim: Ecel geldi ise yolda da yudırım düşebilir dedim. Hiç konuşmayan adam konuşmaya başladı: Evet bizim Kayseri'de, kırdı, çobanın başına yudırım düştü dedi. Bunun üzerine ben o adama çobanın bir hatası bir ku-

suru vardı da yıldırım düştü dedim.

Kültürlü olan o adam yıldırım olayını anlatmaya başladı: Sert ve vicdansız çoban, fakir köylüsüne u-fak bir meseleden dolayı düşman kesilmiş, önüne gelene ekinler başak bağlasın o adamın tarlasına sürüleri salıvereceğim derdi. Ekinlerin başak bağladığı günlerden birgün çoban, iki iri köpeği ile birlikte sürüleri düşman olduğu adamın tarlasına doğru sürmeğe başlar. Kararan havadan etrafa tek tük yağmur daneleri düşmeğe başlar. Sanki ikaz mahiyetinde yağmur şiddetlendi, kurşun gibi yerlere düşüyordu. Çobanın üzerinde deriden ve yünden yapılmış kepenek denilen pelerin gibi giyilen, yağmur ve güneş işlemez bir elbise var idi, onun için hiç aldırış etmiyordu.

Ömrümde böyle şiddetli yağmur görmemişti, bu ikazı anlayamadı, çünkü vicdan duygusu yoktu.

Ben de kasabadan köye gidiyor

dum; şemsiyemi sallayarak, seslenerek «vazgeç günahdır» diyerek ikazda bulundum, o aldırmadı sopası ile yoluma devam etmeyi işaret etti.. Biraz sonra şimşek çaktı, görünmeyen bir el yıldırımını çobanın üzerine düşürdü; ben de uzakta olduğum halde yere yuvarlandım. Koştum çobanın yanına, köpeği ve kendisi siyah külçe halinde idi. Korkudan davarlar sağa sola ve gerisin geriye koşuştular, köylünün ekinine hiç bir zarar gelmedi... Koşarak köye haber verdim, kimi sevindi, kimisi de acıdı...

İşte insanları her zaman adım adım takip eden vazifeli ruhsal varlıklar, Tanrının müsadesiyle zamanı geldikçe haklı ile haksızı birbirinden ayırırlar. Onun için daima, nerede olursak olalım, aklımızı, vicdanımızı ve dürüst olduğumuzu gösterelim... Tanrı tüm insanları (tekâmül) gelişmek ve mutlu olmak için yaratmıştır! bedbaht olanlar, ıstırap çekenler, hatalarından dolayı bu duruma düşmüşlerdir.

Sayın Okuyucular

YAYINEVİMİZ,

1. Ödemeli gönderilen kitapların yerine geç ulaşması,
2. Postada kaybolması,
3. Ödemeli posta masrafının, Taahhütlüye göre çok daha fazla olması nedeniyle, **Ödemeli kitap gönderme işlemi iptal etmiştir.** Bundan böyle ödemeli kitap yerine PEŞİN BEDELLİ Kitap gönderilecektir.

Sizin siparişlerinize uygun olarak, doldurulup size gönderilen POSTA HAVALESİ KÂĞIDI'nın makbuzunu ya da kopyasını bize gönderdiğinizde kitaplarınız hemen adresinize gönderilecektir.

Saygılarımızla

Ruh ve Madde Yayınları

NOT: Taahhütlü Posta masrafı olan %10 luk ilâve ücret havale-nize eklenecektir.

CEHENNEM İMAJI

Nefis ve Vicdan Arasındaki Çalkantılı Haller

• Ahmet HIZVEREN •

Dante Alighieri, onüçüncü yüzyılda yaşamış bir İtalyan edebiyatçısı. Felsefi, siyasî, ahlâkî konuları içeren birçok yazıları yanında «İlâhi Komedya» isimli eseri ile tanınmıştır.

Sanırız Dante de bazı edebî yazarlarda olduğu gibi, medyomluk yeteneği olan yazar idi.

Nitekim kendisinin, «İlâhi Komedya»dan önce yazdığı bir kitabının son sözünde şu satırlar dikkati çekicidir:

«Olağanüstü bir vision'la karşılaştım. Bana öyle şeyler göründü ki, ona lâyük bir eser vücuda getirinceye kadar bu kutsal kadın (Beatrice) üstüne tek söz söylememeye karar verdim.» şeklinde olan ifadelerinden, kendisinin duru görü olarak ve bir rehber varlığın himayesinde, Spatyomun derinliklerinde etkileyici bir gezinti yapmış olduğu anlaşılmaktadır.

Esasen dünya edebiyatında, her çağda etkileyici ve geçerli olan eserlerin meydana getirilmesinde, Evrensel bir ilişkinin söz konusu olacağı düşünülmelidir.

Dante'nin cehenneminde insanları cezaya çarptıran Allah değildir. Ceza diye birşey yoktur ve insanlar kendi kendilerini cezaya çarptırmışlardır. Yapılan ahiret volcülüğünde karşılaştığı ruhların tutku ve istekleri kendisine acı vermiştir. Ancak

hemen belirtmek gerekir, görüntüler sadece semboliktir.

Dante'ye göre, tutkuların bas-kısı altında dünya insanının şuuru uyuşur. Ve günahkâr olmak, işten bile değildir. Tutkular, insanı geri geri çektiklerinden, kurtulmak çok zordur. Ancak, günahkârların çarpıldıkları cezaları görüp ibret alınması gereklidir. Yani ruhçu bir bakışla, sebep - sonuç yasasını müşahade ve olumlu yolda cehit.

Eserde, Allah, insan, Evren ve dünya gibi geniş konular bağlantılı olarak anlatılmıştır.

Dante 35 yaşında iken bir gün, uykulu bir halde, karanlık bir ormanda yolunu şaşmıştır. Ve bir tepeye doğru tırmanırken bir pars, bir arslan, bir kurt yolunu keser: (tutkular).

Kurtulmak için geri döneceği anda ise lâtin şairi Vergilius'la karşılaşır. Onu Beatrice göndermiştir. Günahkâr Dante için öteki âlemde karar verilmeğe üzeredir. Ya mahvolacak ya da kurtulacak...

Ancak kurtulmak istiyorsa, gör-düklerinden ibret alması için öteki âlemin bölümlerini ayrı ayrı ziyaret etmesi gerekmektedir.

Ve böylece öteki âlemdeki gezi, rehber varlıkların kontrolünde başlar.

Cehennemi çeşitli günahkârlar teşkil etmektedir. Saldırganlar,

hileciler, sapkınlar, hainler gibi.

Dante, cehennemini çeşitli kademelerini rehber varlığı ile gezerken, ürkütücü ve üzücü sahneler görmüştür. Meselâ, gerek kendi çağının ve gerekse çok önceleri yaşamış ünlü kişileri, çeşitli sıkıntılar içerisinde görmesi, kendisini şaşkınlık, üzüntü ve acıma içinde bırakmıştır.

Başasağı ve ayakları yanar vaziyette (sembolik olarak) gördüğü Papa üçüncü Nicola ve benzer kişiler vardır.

Zaten bu ve benzer kişiler hakkında düşünülen tarihi kayıtlar da, «sarayında herkesin içinde rüşvet alan» ve «son derece para canlısı ve rüşvet düşkünü, para karşılığı ondan elde edilemeyecek hiçbir onur yoktu» şeklindedir.

İnsanlar istekleri doğrultusunda ve nefsanîyetlerine bağlı olarak içine düştükleri sıkıntılar, kendileri için bir cehennem olabilmektedir. Çünkü duygular ve düşüncelerde meydana gelen takıntılar, kişiyi hem yaşamında ve hem de «öteki dünya» tabir edilen mekânda derin bir ıstıraba sokmaktadır.

İnsan varlığı çeşitli enkarnasyonlar içinde ve bir devre süresince, şüphesiz derin ıstıraplar tatmak tadır. Ancak, yaşanan birçok enkarasyonlar insan varlığını, üstüne çıkamadığı bir ruh haline sokmamalıdır. Zira o taktirde varlık, ebedî ıstırap denilen bir hal içinde kalabilir. Bu ebed hali, varlık için uygun olabilecek başka ve yeni bir devrenin başlangıcına kadar sürer.

Varlığın dünya maddesi ile irtibatını koparmasına engel olabilecek bir durum, kendisi için cehennemi de doğuran bir unsurdur.

İnsanın, cehennem denen ıstıraplı hallerini, bir safhadan diğer

bir safhaya geçiş olarak düşünmek doğru olur. Bu geçişte dünya insanı, nefsi ve vicdanı arasında çalkantılı bir durumdadır.

Kişî dağınık zihni yapısı ile devamlı sarsıntılar içerisinde. Yani hayır ve şer dünya insanı içindir. İnsan, felâketleri ve saadetleri aynı ölçüde büyük bir olgunlukla karşıladığı sürece, önüne çıkan yeni imkânları daha iyi anlayacak ve bütünlüğünü zedeleyici bir faaliyete girmeyecektir.

İnsan, nefsin çekim sahasının dışına çıkmak zorunluluğundadır.

«Bana niçin doğduğunuzu

soruyorsunuz,

Cevaphyorum:

İlâhi Sevgiyi,

İlâhi Bilgeliği,

İlâhi Gerçekliği ,

İlâhi Adaleti,

İlâhi Erdemi

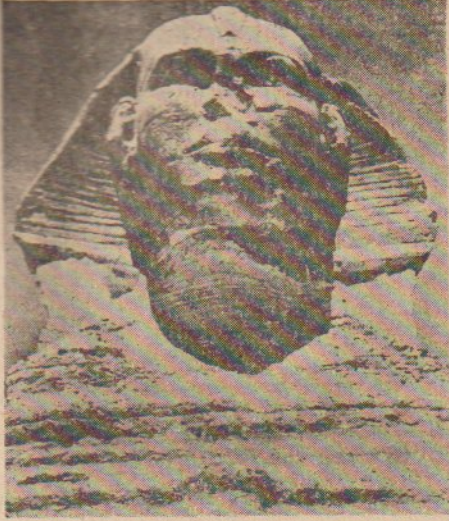
gösteresiniz...

Ve EVRİMLEŞMENİZ

için Dünya'ya

Geldiniz»

Yücelten Yol

Firavunlar Zamanında izafiyet

● Artuhur C. CLARKE

Gariptir ki, eski Mısırlılar zamanın izafiliği fikrini hiçbir güçlük hissetmeden kabul etmiş benzemektedirler. Onların ilk güneş saatlerinde bölümler birbirine eşitti; öyle ki, «saat»lerin süresi gün boyunca zarurî olarak değişiyordu. Birkaç yüzyıl sonra, sabit bir süratle işleyen su saatlerini yaptıkları zaman, «Değişken bir zaman» fikri ile o kadar dolu idiler ki, su saatlerini güneş saatlerine uygun duruma getirecek şekilde çaplandırmaya uğraştılar. (1)

Zamanın değişkenliği Einstein'ın buluşunun tabii ve kaçınılmaz sonucudur. Buna göre, zaman ve mekân ayrı şeyler değildir; bunlar onun mekân-zaman dediği bir

bütünün iki görünüşüdür. Genel olarak sanıldığı gibi aksine, bu sonuca götüren deliller, konuya yabancı olanların anlayışını aşacak kadar soyut ve matematik değildir. Bunlar gerçekte insanı şaşırtacak kadar basittir: İzafiyeti izah etmek, bir eski Mısırlı'ya su saatinin güneş saatinden gerçekten üstün olduğunu anlatmaya veya bir ortaçağ keşişine Çinlilerin hakikatte başları aşağıda yürümediklerini söylemeye benzer. Bir kere peşin fikirler bir kenara bırakılırsa, gerisi basittir.

MEKÂN VE ZAMAN

Ben burada izafiyeti izah etmek niyetinde değilim. Herhangi bir kitabevinde bu işi mükemmel bir şekilde yapacak el kitapları bulunabilir. Fakat işte faydalı bir kıyaslama:

Biz günlük hayatımızda mekânı üç boyuta veya istikamete ayırmağa alışmış bulunuyoruz; bunlara uzunluk, genişlik ve derinlik (yahut yükseklik) adlarını vermişizdir.

Bu boyutlardan sonuncusu (isteyenin onuncu kattaki bir pencereden atlayarak emin olabileceği gibi), öteki ikisiyle tamamiyle aynı mahiyette değildir. Fakat bu ikisi mutlak surette itibarî (izafi)dir. Ve yalnız gözlemcinin görüş açısına bağlıdır: O dönerse, onunla birlikte bu boyutlar da döner.

İşi biraz derinleştirirsek, bizim derinlik dediğimiz istikametin de genel olarak iddia edildiği kadar mutlak olmadığını görürüz. Bu yer yüzünde oradan oraya sık sık değişmektedir. Hatta aynı yerde dahi açıkça farklı istikametleri olabilir. Bir tepkili uçak havalanmak üzere uçuş pistinde hızlandığı zaman uçağın içinde iseniz, yönünüzün öne doğru eğildiğini hissedersiniz. Eğer oturduğunuz koltuk dönebilse bu, farklı eksenlere göre sıralanır. Sizin yönleriniz artık meydanın holünde bulunan bir insanın aynı değildir.

Her ikiniz de mekânın aynı bölgesini işgal ediyorsunuz, fakat siz bu mekânı hafifçe farklı bir tarzda tasavvur ediyorsunuz.

Farklı süratlerle hareket halinde bulunan gözlemciler, buna benzer bir tarzda, mekân-zamanı hafifçe farklı nispetlerde bozuyor, o şekilde ki, ikisinden biri, ötekinden daha fazla zamana, fakat daha az mekâna tasarruf edecek, ama toplam aynı kalacaktır. (Zamanla mekânı toplamak biraz patatesle portakalı toplamağa benziyor ama, bunun için uygulanacak matematik hünerler vardır. Bir sistemde (örneğin bir uzay gemisinde) zamanın akış hızı bu sistemin hareket hızına ve içine daldığı çekim alanına bağlıdır.

ATOM SAATİ

Normal süratlerde ve olağan çekim alanlarında zamanın burkulması (distortion) tamamiyle ihmal edilebilir. Dünya çevresinde saatte 30 bin km. hızla dönen bir suni uyduda bile bir masa saati sadece üç milyarda bir tek tik tak kaybedecektir. Dünya çevresinde bir devir yapan bir astronot ise, yerde olan arkadaşlarından ancak saniyenin milyonda biri kadar geç ihtiyarlayacaktır.

Dünya cisimlerinin bu çok mütevazı süratlerinde zamanın bu son derece zayıf uzaması, ancak 1959 yılında ispat edilebilmiştir. Bir insan elinden çıkmış hiçbir saat bunu ölçemezdi. Fakat Alman fizikçisi Mössbauer tarafından geliştirilen bir teknik sayesinde titreşimli atomlar vasıtasıyla zamanı bin milyarda birden çok daha yüksek bir sıklıkla ölçmek mümkün olmuştur.

Bir an durup bunun ne demek olduğuna bakalım; çünkü bu, zamana karşı kazanılmış başka bir zaferdir. İlk güneş saatlerini yapanların asla tahayyül edemeyecek

leri bir ölçme zaferi. Bin milyarda bir doğru zamanda bir saat, 30 bin yılda, yani Lascaux mağarası ressamlarını uzay çağından ayıran zaman içinde sadece bir tek saniyelik bir aksama gösterecekti. Eğer mesafeleri de bu kadar ince bir sıhhatle ölçebilseydik, dünya çapının bir bakteri kalınlığındaki değişmelerini tesbit edebilirdik.

Zamanın bu genişleme veya uzaması, olağan süratlerde hemen hiç fark edilmez derecede ise de, büyük süratlerde önemli, ışık hızına yaklaşıldığı zaman ise muazzam olabilir. Işık hızının %87'si ile giden bir uzay gemisinde zaman, yerde olduğundan iki defa daha yavaş geçecektir; bu hızın %99'a ulaşması halinde ise zamanın yavaşlaması on misli olacaktır. Böyle gemide bir ay yeryüzünde bir yıla eşit olacaktır. (İzafiyecilerin bu izahın basitliğini hoş göreceklarını umarım. Başkaları bu parantezi görmezlikten gelsinler.)

UZAYAN ZAMAN

Önemle belirtmek gerekir ki, uzay yolcularına gelen bu acayiplikleri bize anlatacak durumda olmayacaklardır. Geminin içinde her şey tamamiyle normal görünecek ve gerçekten de böyle olacaktır. Ancak yeryüzüne döndükten sonradır ki, orada gemilerindekinden daha fazla zaman geçmiş olduğunu anlayacaklardır. İşte bir insana, dünyadan yüzyıllarca süre ile ayrı kaldıktan sonra, oraya ancak birkaç yıl ihtiyarlamış olarak geri dönmek imkânını veren sözde zaman paradoksu budur. Gerçekte izafiyeti kavramış bir kimse için bu hiç de paradoks değildir; mekân - zaman yapısının tabii bir neticesidir.

Bu uzama etkisi, başlıca, yıldızlara doğru uçuşta uygulanacaktır. Böyle uçuşlar, bunları yapan

Lütfen sayfa çeviriniz

astronotlar farkına varmaksızın yürümlerine sürebilecektir. Bunun zaruri neticesi geleceğe seyahattir. Süphesiz tek yönlü bir seyahat. Yıl-dınararası yolcusu tekrar vatanına dönebilecek, fakat çağına asla döne-meyecektir.

Bu kadar hayret verici bir im-kân, daha elli yıl önce hiç incelen-medeyen hemen reddedilirdi; bugün ise bilimin kabul ettiği bir gerçektir. Bu, bizi birçok ışık yılı sürecek yolculuklara katlanmadan zamanı uzatmak veya kısaltmak için başka çareler üzerinde düşünmeye götürür.

HIZLANAN ZAMAN

Her halde dikkat etmiş olacaksınız ki, zamanı değiştirmek için bilinen birkaç vasıta, yalnız son derece güç uygulanır değil, aynı zamanda en az yararlı istikamette etki yapar. Herkesten ayrı olarak yalnız bizim için zamanın şimşek gibi geçmesinden hoşlanacağımız durumlar olabilir de, bunun aksi daha çok işimize yarayacaktır. Hepimizin arada bir biraz fazla zamanımız olmasını ümitsizce istediğimiz olmuştur. Bazan birkaç dakika, hatta saniye ölüm kalım meselesi olabilir. Saate karşı yürümek, saati hiç olmazsa bir an için geciktirebileceğimiz bir dünyada artık bir problem olmayacaktır.

Bunun ne şekilde gerçekleştirilebileceği hakkında hiçbir fikrimiz yoktur. Ne izafiyet teorisi, ne de başka bir şey bize bir yol gösteriyor. Fakat zamanın gerçek bir hızlanması (ilâçların doğurduğu sunî ve sınırlı hızlanma değil), o kadar önemli neticeler doğuracaktır ki, eğer böyle bir şey mümkünse, bunun çaresi günün birinde mutlaka bulunacaktır. Birleşmiş Milletler'in acele bir toplantıyı (ki normal olarak bir gün sürer) New York'luların kahvaltılarını yaptıkları süre içinde bitirecekleri veya bir yaza-

rın bir saatte 80 bin kelime yazacağı bir toplumu tahayyül etmek güçtür ve bu, daha ziyade sınırlar için bir imtihan olacaktır. Bu, arzuya değer bir şey olmayabilir, pek de muhtemel değildir, fakat imkânsızdır demeye cesaret edemiyorum.

Bunu bekleyeduralım. Şimdilik yapabildiğimiz tek zaman yolculuğu, günde ortalama 24 saat süratle geleceğe doğru yaptığımız yolculuktur. Bu sürati biraz değiştirmenin mümkün olacağı hipotezi, gördüğümüz gibi, bilimsel bir abeslik teşkil etmemektedir.

- (1) Rudolf Thiel, *And These Was Light* adlı eserinde şöyle diyor: «Suyun akışında, düzenli akan zamanın tam bir görünüşünü bulmuşlardı. Fakat olağanüstü bir incelik ve ustalıklarla, bu düzenli tabii olaya, zamanı kendilerine doğru gören tek tarzda, yani güneş saatlerinin değişkenliği içinde akıtacak şekilde sunî bir düzensizlik kattılar.»

Dernek Kitaplığından Yararlanma

HER SALI

14.00 — 17.00 ARASI

DERNEĞİMİZDE

KİTAP OKUMA

SAATİDİR.

YARARLANABİLİRSİNİZ.

RUH ve MADDE Yayınları

Yücelten Yol: Peter Deunov	200.— TL.
Mucizeler: Paramahansa Yogananda	250.— TL.
Thomas'ın İncili: İsa'nın Gerçek Sözleri	200.— TL.
Şuuraltı Gücünü Geliştirme Tekniği: F. W. Doucet	150.— TL.
Parapsikoloji Dersleri: Paul Krafchik	150.— TL.
Lânetli Kitaplar: J. Bergier	150.— TL.
Gizli Parapsikoloji Savaşı: J. Bergier	150.— TL.
İpnozun Gerçek Yüzü: E. Arıkdal	150.— TL.
Zamanın Gizli Sahipleri : J. Bergier	150.— TL.
Evrende Zeki Hayat: S. Gerçeksever	200.— TL.
Yüce Aklın Erdemi (Taoizm) Lao - Tzu	100.— TL.
Başka Bir Evrene Geçiş: J. Bergier	150.— TL.
Büyük Kurtuluş: D. Suzukl	150.— TL.
Mukadderat ve İcabat (Özet) B. Ruhselman	150.— TL.
Sovyet Rusya Ruhunu Arıyor: Ostrander - Schroeder	200.— TL.
Olağanüstü Parapsişik Olaylar: Ostrander - Schroeder	200.— TL.
Zen Budizm Yolu: Prof. E. Herrigel	150.— TL.
Hinduizm: Swami Nikhilananda	150.— TL.
Sankhya-Yoga Mistik Teneffüs ve Meditasyon Teknikleri	200.— TL.
Dünyanın Evrensel Sahipleri (Hermit): Dr. L. Rampa	150.— TL.
Allah: (Özet) Dr. Bedri Ruhselman	100.— TL.
Ruhsal Kişiliği Geliştirme ve Hind'de İpnotizma	100.— TL.
Radyestezi: Mehmet Sancar	150.— TL.
Zihinsel Telkin ve Ruhsal Tedavi (H. Durville, H. E.	150.— TL.
Ruh ve Madde Dergisi (Beheri)	80.— TL.
Ruh ve Madde Ciltleri (17-18-19-20-21-22.) Cilt Beheri	750.— TL.
PLANET Dergisi Beheri 50TL. Yıllık Abone :	300.— TL.
PLANET Uzay Serisi Kartpostalları, beheri	10.— TL.
PLANET Ciltleri	500.— TL.

PEŞİN BEDELLİ İSTEYİNİZ

P. K. 1157 — İSTANBUL

Ruh ve Madde Yayınları

Not: Kitap isterken adresinizi büyük harfle ve okunaklı yazınız.

Bitkilerin Duygusallığı

● Sevinç BÜYÜKBEŞE ●

İnsanoğlu yüzyıllardır bitkilerin his ve anlayıştan yoksun olduğunu kabul ederek, doğanın bu en güzel varlıklarının yaşantısına sadece kendi zevki için son vermekten çekinmemiştir. Bu konudaki gerçeği bilimsel metotlar kullanarak ortaya çıkarmak için Cleve Backster adlı bir «Yalan Makinesi» uzmanı «Poligraf» dediği bu aracı normal işlevi olan deri elektrik direncini ölçmek yerine, ev sarmaşığı bitkisinin gereksindiği su miktarını bulabilmek amacıyla kullanmak istedi ve elektrodları bu bitkiye bağlayarak araştırmalarına başladı. 1966 senesi Şubat ayında, kök tarafından alınan suyun yaprağa ulaşma hızını öğrenmek isteyen Backster, bir yaprağın poligraf kullanarak elektriksel direncini ölçerken tıpkı insanda görüldüğü gibi kısa süreli duygusal uyarı tesbit etti.

Bu sonucun kendisini çok şaşırttığını belirten uzman, deneyleri genişletmeye karar verince; aklına yaprağı yakmak geldiği anda, kayıt kaleminde yukarıya doğru ani bir çıkış izlerken, birden bitkinin korkmuş olabileceğini düşündüyse de; belirginleşen bu duyarlılığın gerçekliğini değişik uygulamalarla kontrol etmek gerektiğinden; Backster canlı karidesleri kaynar suya atarak sarmaşığın davranışını poligrafta izlemeye başladı. Her bir canlı karidesin ölmesi üzerine bitki bir poligraf tepkisi göstermekte; fakat deneyde ölü karidesler kullanılırsa hiçbir reaksiyon belirtmemektedir.

Backster, bitkilerin altıncı hislerinin bulunduğu ile ilgili araştırmalara dikkati çekerek «Bitkilerin bakımını üstlenen kişinin ben olmam dolayısıyla, çalışma merkezinden uzakta iken oraya gitmeye karar verdiğim an, poligrafın iğnesinde sıçrama tesbit edilmiş ve kronometre ile tekrarlanan bu tecrübeler hep aynı sonucu vermiştir» diye yazmıştır.

Duyuötesi algıların bilimin şüpheli bakışlarıyla karşılandığını bilen Backster, bir odaya aynı cins iki bitkiyi yerleştirdikten sonra, gözleri bağlanmış altı kişiden birine, bitkilerin tekini parçalamasını ve kökünü sökerek öldürmesini bildirmiş, kaatili kalan bitkiden başkasının öğrenmesi böylece önlenmişti. Daha sonra poligraf bağlanan bitki, odaya tek tek giren beş kişiye tepki göstermezken, altıncı kişinin ortaya çıkışıyla kaatili tanıdığını, aracın iğnesini şiddetle hareket ettirmekle belirlemiş ve bu deney defalarca uygulandığı halde tıpkı neticelere ulaşılmıştır.

Başka yaşam türlerinde duygusallık yeteneğini inceleyen Backster maya, mikrop, kan ve damaktan alınan hücrelerin de öbür canlı türlerine yapılan zarara karşı aynı oranda duyarlılık gösterdiğini kanıtlamıştır. Backster deneylerin hassasiyetini incelemek amacıyla poligraf aygıtını otomatikleştirmiş ve yine aynı tepkileri görmüştür.

Yalıtılmış bir kutu içerisine yerleştirilerek fotoğraf camı yahut bir optik araca bağlanan yüksek frekanslı kıvılcım jeneratöründen oluşturulan Kirlian aracı ile bitkilerin yayınladığı enerjinin gözlemlenmesiyle ulaşılan veriler daha da ilginçtir:

Bir yaprağın kenarından birkaç milimetrekarelik bir parça kopararak Kirlian fotoğrafını çeken

Dr. Adamenko ile Dr. Moss, bütün bir yaprak görünümlü parlıltı elde etmişlerdi. Yaprığın üçte birinden fazlasının kesilmesi ise bu enerji çevresinin ortadan kalkarak biyolojik ölümü belirlemesi ile sonuçlanmaktaydı. Dalından yeni koparılan yaprakla, solmak üzere olanı arasındaki radyasyon farkını da belgeleyen bu fotoğraf tekniği; bitkilerin estetik amaçları uğruna kökünden ayrılarak vazolara yerleştirilmesi ile, belki de hiç duyamayacağımız hıçkırıklarla ölüme yaklaşmasına neden olmaktadır.

Bitkilerin diğer yaşayanlarla haberleşmesi fikriyle ilgilenen Newark Mühendislik Koleji Kimya öğretmeni Douglas Dean, Rockland Hastanesi psikiyatristi Dr. Aristide Esser ve fizikçi Thomas Etter çalış-

maları sonundaki bulguları şöyle anlatmışlardır:

«Ev sarmaşığının bakımını üstlenen Dr. Esser'e bitkinin yanındaki sorular yönelttik; bunların bazısına bilerek yanlış cevap verdiğimiz anda, aracın iğnesinde atlamalar izleniyordu. Bilimsel sonuca ulaşmamızı belirtmek istemesem de, bitkilerin kendileriyle yakın ilişkide bulunan insanlara ilgi gösterdiğini iddia etmek yanlış olmayacaktır. Başarılı sonuç almak için tek şartın, bitkileri gerçekten seven kişilerle deneylerin yapılması gerektiği kanısına da vermiş bulunmaktayız.»

Belki de gelecekte, daha iyi ürün almak ve bitkilerin gelişmesini sağlamak için, bakımın yanı sıra, sevginin de önemini ortaya çıkaran ilginç deneyler, çiçeklerin de çocuklar gibi okşanmaktan hoşlandığını iddia eden sevimli yaşlı insanları haklı çıkaracaktır.

Çoğu bilim adamlarının Backster'in ve Kirlian fotoğraflarının deneysel sonuçlarını olağan açıklamalarla çözmeye çalıştıklarını öğrenmeme karşın, artık «Çimenlere Basmayın!» uyarısına daha fazla dikkat edeceğimi sanıyorum.

KAYNAKÇA :

- 1) Macdonald Educational: Guidelines. ESP and the Sixth Sense. Yazan: Brian Ward. 1980.
- 2) Baltimore Sunday Sun Magazine. February 21, 1971.
- 3) The Kirlian Aura. Yazanlar: Krippner, Rubin, Doubleday and Co. 1974
- 4) Pictures of an Unknown Aura. Yazan: Aaronson. The Sciences, Vol. 14, No. 1, 1974.

İşadamlığından Şifacılığa

● John WHITE'den
Selman GERÇEKSEVER

çeşitli kesimlerinden kendisine gelmiş olan 100'lerce hasta veya süje üzerinde uygulamıştır.

Tipik bir «Gemini Procedure» celsesi yaklaşık 2 saat sürer. Bu celselerini Mola, yine kendisinin kurduğu «Alpha Logics» isimli okulundaki muayenehanesinde yapar. Bu okulda verilen dersler öğretmen, araştırmacı ve müsteşarlara dönük olup yapılan öğretimin ana fikri «ruhta, zihinde ve bedende kendi kendine gelişim» şeklinde özetlenebilir. Bu öğretiden para alınmaz, fakat başvuruda bulunanlardan akıl hastalıklarıyla ya da sinir sistemiyle ilgili bir rahatsızlığı olmadığına dair bir belge istenir. Eğer bu gibi hastalıkları varsa, bu hastalıklarla ilgili doktorundan Mola'nın okulundaki çalışmalara katılmasına izin verdiğine dair bir yazı getirmesi istenir.

Connecticut'lı milyoner işadami Frank Mola yıllarca süren çalışmalarından sonra kazanmış olduğu kendine özgü olan «değişik bir şuur hâline geçme tekniği» sayesinde süjeleriyle birlikte derin deneyimlere girebilmektedir. Bu tekniği kullanarak ruhsal yönden süjenin şuur altına kadar uzanmak suretiyle (süjenin) içsel motivasyonlarını açıklayabilmekte, durugörür tarzda algılayabildiklerini sözlü anlatım yoluyla ifade edebilmektedir. Bu bakımdan genellikle operatörlerin yaptıklarından farklı olarak süjesinin gördüklerini aktif bir tarzda o da görür. Öteki birçok operatör gibi pasif tarzda süjenin anlattıklarını dinlemekle kalmaz, ya da bunlarla yetinmez. Bu yönleme kendisi «Gemini Procedure» ismini takmıştır. Bu yöntem sayesinde hastalarına çok az soru sorar, ya da cevaplar için hemen hiç beklemez. Çünkü kendisi de bilmektedir ki, bu cevaplar küçük fakat bazan çok önemli olan ayrıntıları içermeyebilmektedir.

Beş yıldan beri bu tekniği kullanmakta olan Mola, bunu hayatin

«Gemini Procedure» celsesine Mola süjesiyle arasında geçen bir 15-30 dakika süren konuşmayla başlar. Sonra süjesinden uzanmasını ve yanmakta olan bir mum alevine bakmasını ister. Bu sırada hafif bir meditasyon müziği çalmaya başlar. Celsede geçebilecek konuşmaları kaydetmek için iki boş kasedini ve kayıt cihazını daha önceden hazırlamıştır. Bu kayıtlar ve öteki dokümanlar hem kendisinin ileriki araştırmaları hem de başka araştırmacıların hizmetlerine sunmak üzere saklanır. Bundan sonra odadaki ışığı biraz daha kararttıktan sonra iskemlesini süjenin daha

yakınına çeker. Yanında ya hanımı, ya asistanlarından biri muhakkak bulunur.

Hipnotik transa girmekte olan süjesine alçak bir sesle bütün cıkkatini mum alevinde toplamasını söyler. Çok geçmeden süjenin gözleri kapanır. Gözlerini kapattıktan sonra süjenin **zihnen görmeye devam ettiği mum alevinin rengi** Mola'ya süjenin içine yeni girmiş olduğu değişik şuur halinin mahiyeti hakkında bir bilgi verir. Bu alevin arzu edilen rengi «mor»dur. Bundan sonra psikosomatik rahatsızlıkların kokenlerine inmiş olur.

Biraz da «Alpha Logics» Okulundan söz edelim: 1975 yılında, Bristol, Conn.'da beşerî potansiyellerin geliştirilmesi amacıyla Frank MOLA tarafından kurulmuştu. İçinde 4 dersanesi, iki muayene odası, bir kitaplığı ve büro odaları bulunur. Kurucusu F. Mola'nın ifadesine göre Alpha Logics Okulu, kendisini «**hayat tekâmülden ibaretir**» fikrine adanmış ve bu yönde insanlara yararlı olmaya çalışan yegâne okuldur. Okul insanlara, bireysel gelişme ve toplumsal çıkar yönünde yararlı olma amacını gütmektedir. Okulda 4 devamlı memurundan başka yaklaşık 24 adet fakülte mezunu akşamları değişik kurslarda ders verirler. Bu dersler «Alpha Deneyimleri», «Alpha Şifacılık Deneyimleri», «Meditasyon», «DDI», «Şuur Araştırması», «Kişilik Değişimi Psikolojisi», «Psikoterapi», «Rehberlik», «İpnoz», «Zihinsel Disiplin», «Astroloji», «Tarot», «Huna», «Rüya Analizleri», «Çocuklarda Kendi Kendine Gelişim» gibi konuları içermektedir. Bunlara ilaveten halka açık konferanslar, sergiler ve seminerler de düzenlenmekte, bu şekilde metapsişik konu-

lar daha geniş bir kütleye aktarılmaya çalışılmaktadır.

(FATE'den Mart - 1982)

ANCHICAYA'NIN KORKUNÇ HAYALETİ

● Craig C. DOWNER

Colombia'daki El Danubio'nun güneyindeki Alto Anchicaya Barajının gerek yapımı, gerekse üzerinden yolun geçirilmesi sırasında toplam 60'a yakın işçi hayatlarını yitirmişti. Bu işçilerin anılarını yaşatmak için yaptırılan yöredeki küçük bir anıtın üzerinde hepsinin adı yazılıdır.

1978 Haziranında bu yörede bulunan Yatacue'ye barış gönüllüsü olarak gönderilmiştim. Burası 300 kadar işçinin aileleriyle birlikte yaşadıkları küçük bir yerleşim merkezidir. Biyolog ve bitki ekolojisti olarak görevim Natural de Los Farallones Milli Parkına değişik türlerden örnekler toplamaktı. Yardımcım da bir biyoloji öğrencisi olan Gerardo Cortezar'dı. Yatacue'dan aşağıya doğru giden yolda günlerce ilerliyorduk. Bu gezimizde esas aradığımız hayvan bir yılan türüydü. Bu yürüyüşümüz esna-

Lütfen sayfayı çeviriniz

sında yukarıda yolda bir pikap arabasının ışıklarını andırır bir pırıltı ilişir gibi oldu gözüme. Vadinin öte yanından gelen bir arabadır, nasıl olsa birazdan yanımızdan geçip gider diye aldırış etmedim. Fakat aradan belirli, makul bir süre geçmiş olmasına rağmen araba ortalarda yoktu, ne sesi, ne de az önce gördüğüm sarı ışığı... İlerlediğimiz yol bir dere yatağına giriyordu. Akşam 9.30, elinde fenerle çalıların arasında yılan aramaya devam ediyorduk. Akarsuyun ve çağlayanın her iki yanında sayılamayacak kadar çok türde bitki bulunuyordu.

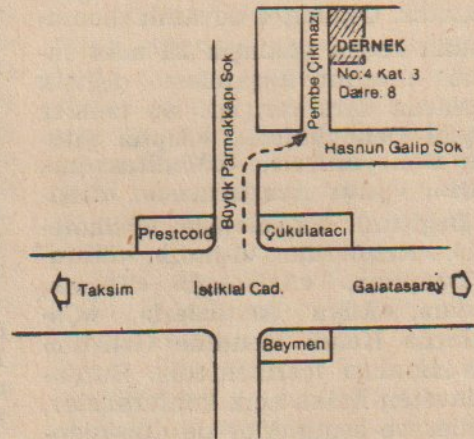
Çalılar ve ağaçlıklar arasında araştırmaya çansırken bir ara fenerimin ışığı şelale ile onun üzerindeki köprüünün arasında bulunan alanı aydınlatmıştı. Ve birden dikkatimi çeken şey, insan biçiminde parlak bir bulut oldu. Doğal olmayan bir şeyi derhal hissettim. Tehlikeli ve kötü niyetli bir şeydi bu. Bize doğru yaklaşırken bütün tüylerimi ayağa kaldıran bir korku hissi tepeden tırnağa tüm vücudumu dolaştı. Adeta büyülenmiş bir haldeydik. Gözlerimi kapatmaktan başka birşey yapamadım.

Karşıımızdaki nesne, klasik hayalet tariflerine tamı tamına uyuyordu. Aydınlık şeffaf, bulutumsu hafif yeşile çalan beyaz bir rengi vardı. Tam bir insan formunda olup, fakat normal bir Kolombiyalı'dan daha iriydi. 8-20 metre kadar yakınımıza gelinceye kadar kıpırdayamadık. Kendimi toparlayarak son bir gayretle yamaçtan yukarı doğru kaçması için Gerardo'ya işaret ettim. İkimiz de arkamıza bakmadan kaçıyoruz, ama birisi tarafından gözetlendiğimizi açıkça hissediyorduk. 20 dakikalık bir tırmanmadan sonra, Yatacue'nin elektrik direklerinden birinin dibinde soluk olmak için durduk.

Gerardo çok sarsılmışı benziyordu, zaten bir daha ormanda bana yardıma gelmedi. Başımızdan geçen bu olayı bir ay kadar kimseye anlatmadım. Sonra bir sabah bazı işçilerle bir kamyonun içinde (o şelalenin üzerindeki) köprüden geçerken, «Buralar ne acıip yerler» dedim. İşçilerin çavuşları durumunda olan yerli, gözlerini patlatırcasına bana bakarak, «Siz de...» dedi ve bu köprüde birkaç yıl önce meydana gelen feci kazayı anlatmaya başladı: Bir pikap şoförü yanında bir işçi olduğu halde bu köprüünün üzerinden aşağıya yuvarlanmışlar ve her ikisi de feci halde paramparça olmuşlardı. İşte o gün bugün zaman zaman buradan gelip geçenler kazanın olduğu yerde bir hayalet gördüklerini söylerler.

(Mart 1982 tarihli FATE'den)

Yeni Adresimiz

Evet, Bu Bir Kıyamdır!

Kötü insan yoktur. Cahil, yani bilgisiz insan vardır.

Her birey değişik yönlerini geliştirmiş, yine her birey değişik yönlerden cahil kalmıştır. Kişilerin, olayları değişik görüş, duygu, bilgi ve anlayış açısından değerlendirip değişik vicdan anlayışına varmaları tekâmül seviyelerinin meydana çıkmasına neden olmuştur.

Her birey yekdiğerine iyi veya kötü örnekler sunar. Böylece karşı tarafı uyarmış olur, kişilerdeki düşünce, duygu ve idraklerin gelişmesine, bilgilenip sentez - analiz kabiliyetlerinin artmasına neden olur. Her birey birbirinin hocası, her birey birbirinin öğrencisidir.

CEHALET NEDİR?

Geçen yazıda, «CEHALETTEN Kurtulma» sözcüğü okur-yazar olmak üniversiteler bitirmek veya kütüphanelerdeki bütün kitapları ezberlemek anlamında anlaşılmamalıdır.

Nice kültürlü kişilerin ruhi yönden cahil, nice kültürsüz kişilerin ise ruhen gelişmiş oldukları bir gerçektir.

Bilgi hazinemizi geliştirerek genel kültüre sahip olmamız tabii ki gereklidir. Fakat her şeyden evvel yaşamın manasını kavramamız ve varoluşumuzun nedenini kendi kendimize sormamız bizi şuurluluğa doğru götürecektir ilk adımdır.

BİZLER NE YAPMAKTAYIZ?

Maddi menfaatler ve hazlar peşinde koşan bizler ne yazık ki manevî güzelliklerin kapısını açacak olan esas menfaatleri göremeyecek kadar körüz ve maddenin esiri durumundayız. Dış menfaatlere bu kadar düşkünlük göstereceğimize top luca en büyük menfaatin öz benli-

ğimizde gizlendiğini idrak edebilsaydık ve maddî manevî yönlerimizi dengeli bir şekilde kullanabilseydik problemlerimizin hızla hal olduğunu görecektik.

Kendimizi öylesine dış âlemin meşgalelerine kaptırmış durumda yız ki, iç âlemimizi düşünmek şöyle dursun varlığının farkına dahi varamamaktayız. Zaman zaman bu derin uykudan bizi silkeleyip uyandıran, bizi düşünmeye sevkettiren acı olaylar da olmasa, iyiden iyiye dejenere olacağız.

Umumiyetle kendimizi olayların akışına bırakıp başımıza gelenlerin neden ve niçinini düşünmeden bir robot gibi otomatik olarak hareket ederiz. Defalarca aynı hataları tekrarladığımız için başımız dertten bir türlü kurtulamaz. Meydana gelen olayların suçunu kendimizde arayacağımıza nedense Allaha, bazan da başkalarına yüklemeye çalışır, zayıf yönlerimizi gururumuzla kamufle ederiz.

Öğrenmemiz gereken bir bilgiyi idrak edene kadar değişik mizan-senler halinde karşımıza getirilerek bize yaşatılır. Bu tip olayları tesadüflere bağlayacağımıza kabahati Allaha veya başkalarına yükleyeceğimize silkinip uyansak, yaşamın inceliklerini, nedenlerini araştırarak yerinde hareket etmiş oluruz.

Artık bu otomatizma halinden sıyrılıp uyanmanın zamanı çoktan gelmiştir. Eksik bilgilerimizi hızla tamamlamamız gerekmektedir. Çün kü Şeriat Çağı, Otomatizma Çağı bitmiş olayları idrak ederek bilgiyle yaşama ve şuurlanma çağı çoktan başlamıştır. Evet bu bir kıyamdır, yani ayağa kalkıştır ve otomatizmadan silkinıştır.

Spirit Aktüalite

İtalya'da Uluslararası Parapsikoloji kongresi

BİLDİRİLER İÇİN ÇAĞIRI

Parapsikoloji Kurumu'nun 25'nci yıllık kongresinin 16-21 Ağustos 1983 tarihleri arasında yapılacağı öğrenilmiştir. Sözkonusu kongre İngiltere'nin Cambridge Trinity Koleji'nde yapılacaktır.

Kongrede okunmak üzere sunulacak bildiriler şimdiden (herkes tarafından) programlayıcı Komiteye verilebilir. Bu bildirilerin okunması için süre 20 dakika olarak saptanmış olup, konu teori, tarih ve teoloji açısından ele alınabilecektir. Kongreye bildiri sunmak isteyenler, bildirilerini dört kopya halinde en geç 1 Nisan 1983 tarihinde Program Komitesi'nde olacak şekilde Komite Başkanı: Edinburg Üniversitesi (EH8 9 JZ, Scotland, B.K.) Psikoloji Bölümünden Prof. Dr. John Beloff'a göndermiş olmaları gere-

kiyordu. Bildiri uzunluğu (en fazla) 7000 kelime olarak (daktilo) belirlenmiştir.

Kongre programında, birifing, sempozyum ve yuvarlak masa görüşmeleri yanısıra kitap sergisi ve satışı da bulunmaktadır.

(Parapsychology REVIEW'den)

ÖLEN EVCİL HAYVANLARLA ÖLÜM ÖTESİ DENEYİM

Bir evcil hayvanlar satıcısı olan B. J. Spellman bu mesleğinin yanısıra ölen evcil hayvanlarla sahipleri arasında zaman zaman ortaya çıkan deneyimler konusunda araştırmalara girişmiş bulunmaktadır. Spellman eski araştırmalarından sonra kâni olmuş bulunmaktadır ki, bu türden ölüm ötesi gerçek deneyimler ölen hayvanlarla sahipleri

arasında da ortaya çıkmaktadır. Fakat bir çok insan alay edilme korkusuyla bu gibi deneyimlerini başkalarıyla tartışmaktan ya da duyurmaktan çekinmektedir.

Spellman işte bu konuda deneyimleri toplayarak araştırmalarını daha da derinleştirmek ve de çeşitlendirmek istemektedir. Onun için arzu edenler kendisiyle bağlantı kurabilirler: (B. J. Spellman, P. O. Box: 8483, Parkville, Maryland, 21234, U.S.A.)

İTALYA'DA ULUSLARARASI PARAPSİKOLOJİ KONFERANSI:

Kuzey İtalya'da İsviçre sınırı yakınında Campione kasabasının nüfusu 7-9 Kasım 1981 tarihleri arasında yapılan «Uluslararası Parapsikoloji Konferansı» nedeniyle epeyce kabarmıştı. Sözkonusu konferans İtalya'nın Bilimsel Metafizik Kurumu tarafından organize edilmişti.

7 Kasım 1981'de dernek başkanı olan Miss Alfieri (Michela) konferansa katılanları güzel bir konuşmayla selamladıktan sonra mik

rofonu İtalya psikoloji Kurulundan Dr. Cassoli'ye bıraktı. Bu doktorun masına bakışta bilim adamı buluyorlar dışında Cassoli'nin dahi gibi, amatörler, falci loglar ve şifacılar, bilimsel psikoloji ile ilgilenenler çok azdı. İtalya'nunla birlikte ciddi çalışmaları yürütülen ve la daha ciddi bir arayışın bir parçası için «İtalya parapsikologları» adı altında organizasyon yete geçirildi. İtalya'da parapsikolojisi olmak üzere parapsikolojileri bu kurumunda sürdürmektedir. Bu ciddi yapacağı akademik ve hükümeti ni çekeceğidir.

Bundan sonra Fransa'da Hans Bender ve Elmar Gruber, ba-

n Para-
mu üye-
iero Cas-
l. Cassoli
la Para-
İtalya'da-
an sözet-
n konuş-
ırsa bu

n çok az
ve öğren-
du. Bun-
kileri, Dr.
e belirtti-
örler, me-
ar, astro-
lar oluş-
Dolayısıy-
arapsiko-
en insan

a'da. Bu-
te daha
ların sür-
bu amaç-
kimsele-
toplana-
ayan Pa-

Kuru-
nda bir
un faali-
eği belir-
n en cid-
ogları baş-
zere tüm

çalışma-
nun dene-
dürülecek
kurumun
ışmaları
dünyanın
n dikkati-
ümidede-

nraki ko-
iburg Ens-
aşkanı Dr.
'in asis-
Gruber'di.
n ressam

medyomlar tarafın-
dan çizilmekte olan
ruhsal tablolar üzerin-
de durdu. Kendisi de
bir bakıma bu tür med-
yomlardan sayılırdı.
Şimdiye kadar çizdiği
tablolar Almanya'da
sergilenmişti.

Bir fizikçi olan Aldo
Martelli ve bir psiko-
log olan Dr. Anna Ma-
ria çocuklarla ilgili o-
larak (Uri Geller Mo-
deli) metal eğip-bük-
me olayları üzerinde
durdular. Çocuklar a-
rasında bu olayların
ya da yeteneklerin yay-
gın olmasının onların
nörolojik veya psikolo-
jik özellikleriyle ilgili
olup olmadığını araş-
tırmışlardı. Bu konu-
da merkezî sinir siste-
miyle ilgili olarak bazı
ipuçları yakaladıkları-
nı açıkladılar. Araştı-
malarının tamamlan-
mamış olduğunu, de-
vam edeceğini belirte-
rek konuşmalarına
son verdiler.

Konferansın ikinci
gününde Naples'den
bir mimar ve aynı za-
manda İtalyan Para-
psikoloji Merkezi Baş-
kanı olan Giorgio Di
Simone Naples'deki
medyonamik olaylar ü-
zerinde yaptığı araş-
tırmaları anlattı. Bu
araştırmaları arasında
beden dışı deneyimler
de vardı. Ayrıca Di Si-
mone Parapsikolojik
araştırmalara daha di-

siplinli bir yaklaşım
içinde bulunmanın ö-
nemine değindi.

Bundan sonra İce-
lan'ın tanınmış para-
psikoloğu Erlendur Ha-
raldsson, Hind ermişle-
rinden Sai Baba'nın
yetenekleri ve kendi-
siyle ilgili olaylar üze-
rinde durdu. Ayrıca bu
araştırmacının anlat-
tıkları ASPR başkanı
Dr. Karlis Osis tara-
fından da teyid edildi.

Modena'dan Dr. Pa-
ola Giovetti, İtalya'da-
ki beden dışı deneyim-
ler konusunda yaptığı
araştırmaları anlattı.
O zamana kadar 150
kadar olayı toparlayıp
incelediğini bildirdi.
Buna paralel olarak
yaptığı «ölüm döşegi
deneyimler'le ilgili
gozlemlerine de temas
etti. Araştırmacının bu
konuda yayınlanmış
eserinin adı: Qualcu-
no é Torhato (Birisı
Geri Geldi)'dir. Bu e-
serin önsözü Emillo
Servadio tarafından
yazılmış, baskısı tanın-
mış firma Armenia E-
ditore tarafından ger-
çekleştirilmişti.

Genoa'lı doktor Alf-
redo Ferraro tarafın-
dan okunan Genoa'lı
bir medyomla yapılan
çalışmaları içeren na-
perdan sonra Paola Gi-
oetti tarafından Dr.
Emilio Servadionun
buldurusu konferansa
sunuldu.

Servadio konferansa

bir mazereti nedeniyle
katılamamıştı ama o-
kunan raporu hazır
bulunanlar taranın-
dan büyük bir ilgi ile
izlendi. Dr. Servadio
Roma'da özel olarak
çalışan bir Parapsiko-
logdur.

Almanya'nın Para-
psikoloji lideri olarak
bilinen Dr. Hans Ben-
der Fransa'da bir te-
kinsizlik vak'asından
sözettti. Aslında bu,
Bender'in değindiği
konulardan sadece bir
tanesiydi. Asistanı El-
man Gruber tarafın-
dan açıklanmalı olarak
yapılan bir film göste-
risi davetliler arasında
gözden kaçmayan bir
ilgi uyandırdı.

Bologna Üniversitesi
fizikçilerinden Ferdi-
nando Bersani teyple-
re belirli şartlar altın-
da kaydedilen garip
seslerle (bedensizlerin
mesajlarıyla) ilgili a-
raştırmalarından söz
etti. Şimdilik çalışma-
larından kendisinin de
tatmin olmadığını be-
lirten araştırmacı ko-
nunun daha gelişmiş
bilimsel araştırmalara
lâyık olduğunu vurgu-
ladı. Konferans Fran-
sız araştırmacısı Dr.
Yvonne Duplessis'in
renklerle ilgili duyul-
ar dışı algılamalarla
ilgili konuşmasıyla son
buldu.

(Parapsychology

REVIEW'dan)

Ruhsal Tebliglerden Analizler

MEHMET SANCAR

Alemler . Yüksek Tesirler . Zaaflarımızın Giderilmesi

Mehmet SANCAR

«Sâdıklar Plânı» takma isimli ruhsal kaynakla irtibata, şöyle başlanılmıştı, 10 Şubat 1967 günü:

— Merhaba.

— Merhaba Efendim.

— Geçen haftaki celsemizden, anlayamadığınız veyahut izahını istediğiniz hususlar varsa, sorunuz.

— Efendim, «Ruhsal Mekanizma, her katında muhtelif astronomik sistemlerin cevelân (1) ettiği bir şebekedir.» denilmişti.

Muhtelif astronomik sistemlerden, biz, bir galaksi içerisindeki küçük sistemleri mi, sistemler topluluğunu mu anlayacağız?

Yoksa, bütün maddesel galaksilerin oluşturduğu bir maddesel âlemi mi anlamamız gerekir?

— Bu iki cümle arasında fark nedir?

— Birincisi, eğer bir galaksivi, bir âlem olarak kabul edeceksek, bu galaksi içerisinde bir sürü güneş sistemleri ve bu sistemlerin gezegenleri var demektir...

İkincisi, bir maddesel sistem, bir maddeler evreni, yani maddelerden oluşan bir âlem ise, maddesel olan bütün galaksiler, bu âlem kavramı içerisinde girmiş olur...

— Sizin, âlem hakkındaki fikriniz nedir?

— Başlangıç ve bitim noktaları bilinen ve kendi içerisinde bir bütün teşkil eden ve ayrıca, bizler gibi mukadderi haiz (2) bir sistemdir.

— Hayır. Âlem hakkında fikri olan var mı?

— Yaratılmış bulunan bütün mevcudâtı (3) muhtevi (4) kâinatımızdır.

— Belirsizdir. Başka?

— Âlem, yaratılmış olan maddesel, yarı maddesel ve madde dışındaki varlıkların tekâmüllerine vasat teşkil edecek şeylerdir.

— Bunu, biraz izah ediniz.

— Yani, varlıkların bir tekâmül siklusu, bir tecrübe devresi geçirip; bu suretle cevherin özündeki bilgileri anlayabilmesi, tatbikat yaparak idrâkine varması gerekiyor. Bu nedenle çizeceği yolun, bir siklûs içinde, çeşitli yoğunluktaki pek çok plânlardan geçmesi mukadderdir. İşte bu muhtelif kesafetteki (5) vasatların tümü, bir âlemi oluşturur.

— Başta zikretmiş olduğunuz fikrinizi, şu izahatınıza göre, otomatikman söylemiş olduğunuz

meydana çıkıyor. Mamafih orada, bazı kavramlara temas ettiniz.

Âlem, madde ve maddenin bütün dereceleriyle varlığın birleşmesinden doğan bir tekâmül vasatıdır.

Böylece sizin için âlem, fizik dünyanız, spatyom âleminiz (ki, burada, diğer âlemle farklı bir mânâdadır bu âlem) ve kendinizsiniz. Ki, kendi ruhî sahanızın, şuur sahanızın birleşmesinden hâsıl olan sahanızla bir âlem içerisindeyiz. Daha genel manâsıyla âlemin, âlem olabilmesi, müessir (6) ile müteessirin, (7) bir mekân içerisinde, bir arada bulunması demektir.

Müessir, umumiyetle sizin kademelerinizde ruh tâbirini alır. Madde ise (müteessir olan - M.S.), bildiğiniz astronomik sisteminizdir.

Demek ki, yaratılmış olan şeylerin, tekâmül vasatı olabilmeleri, ancak o şeylere, bir müessirin iltihakı (8) ile mümkündür. Ve tekâmülü, sonsuz kabul ettiğimize göre ki, öyledir; hiçbir şey, müessiriyetsiz, yani yalın halde değildir. Her şey canlı, her şey meskûndur... (9)

Oyle ise, âlemi, sınırlı tutmanıza; âlemi, muayyen şartlar ve nitelikler altında belirlemenize ihtiyaç ve lüzum yoktur.

Bu izahatımız, soru soran arkadaşları tatmin etmiş midir?

— Evet Efendim. Yalnız, geçen celsemizde, «Bu âlemin Rabbi» deyişiyle «Âlemlerin Rabbi» deyişi geçti.

— Evet.

— Birincisinde, «Bu âlemin Rabbi, sizin anladığınız isimde Ruhu Mekanizmadır.» ifadesi kullanılırken; diğerinde de «Vicdanınız, yukarıda zikredilmiş bulunan kademeli inişe nazaran âlemlerin Rabbi'ndan sayılır» denildi.

— Evet.

— Buradaki «Âlemlerin Rabbi» sözü ile; şimdi buyurmuş olduğunuz

anlatımlardan, maddesel, spatyomusal ve aktif olan ruhun bir üçlü birliğinden doğan; bizim anlayışımıza göre, değişik üç ayrı âlemi tevhit (10) eden bir topluluğu anladık.

— Değişik üç ayrı âlemden bahsetmedik. Böyle de anlamayınız.

Sözlerimizin başında, maddenin muhtelif derecelerinden söz ettik. Siz bu dereceleri, kendi anlayışınıza göre, muhtelif buutlar olarak sıfatlandırabilirsiniz. Âlem ile âlemler arasındaki tefrik, (11) maddenin bu derecelenmelerine göre anlayabilirsiniz. Dolayısıyla mekanizmalar, bir buut içerisindeki muhtelif süptilitenin (12) idaresiyle meşgul olabilecekleri gibi; Âlemlerin Rabbi ismi altında zikrettiğimiz Büyük Mekanizma ise, birçok buutların idaresi ile vazifelidir.

Anlaşılmış mıdır?

— Anlaşıldı Efendim.

— Evet. Bu hususta başka sorularınız?

— Burada, tâli (13) ruhsal mekanizmadan, küçük bir mihrak (14) olan insana kadar ulaşan ve vicdanî dediğimiz tesir, insanda bir mâkes (15) buluyor. Yani insan, ona bir sahne teşkil ediyor... Ve denildi ki, bu sahne teşkili durumunda, kişi, bu hâli müşahade ederse, kendisinde **HAKKI** bulmuş olur... Ve eskilerden bazı kimseler, bu müşahadeleri dolayısıyla şaşkınlığa da uğramışlardı, şeklinde açıklanmıştı... Şimdi burada, vicdanî tesirin karakteri hakkında, yani taşımış bulunduğu değer, ünite hakkında, daha ayrıntılı bilgilere ihtiyacımız doğmuş oldu. Eski bildiklerimize göre vicdan, insanı, sadece belirli bir sıklûs içerisinde yöneten bir tesir, bir yol gösterici, bir müşir (16)

Lütfen sayfayı çeviriniz

olarak yükselmişti. Buna, siz ne dersiniz?

— Bu temas ettiğiniz husus, celselerimizin devamınca, yavaş yavaş izah edilecektir.

— Evet Efendim.

— Bu kadar.

— Geçen celsemizde, Nefsi tanımak, onun zaafılarını bertaraf etmekle kaimdir.» demiştiniz. Halbuki, biz, nefsimizi tanımadan onun zaafılarını (17) bertaraf (18) edemeyiz, diye düşünüyorduk...

— Nefsi tanımaktan maksadımız, nefsaniyetin ne olduğunu bilmek değil; öz benliğiniz hakkındaki bilgiye kavuşmak idi. Bu duruma göre, şöyle söyleyebiliriz:

Bir varlığın kendi hikmeti vücudu (19) ve kendi sebebi hakkında, kendi bütünlüğü hakkında bir bilgiye, bir esasa ulaşabilmesi için, zaafılarını bertaraf etmesi lâzımdır. Çünkü bu zaafılar, kat kat bohçalar içerisine sarılmış bir elmas misâlidir. Her bir bohçanız, en son bohçanın açılmasından sonra ortaya çıkan elmas kadar parlak ve kıymetlidir. Bu yüzden zaafılarınızı bertaraf etmeniz gerekir.

Anlaşıldı mı acaba?

— Evet Efendim.

— Başka?

— Bunun tatbikatını yapmağa çalışıyoruz. Yani, elimizden geldiği kadar, bu sizin bahsetmiş olduğunuz bohçaları, birer birer açmağa gayret gösteriyoruz. Fakat, bazan öyle bir şuur kapanıklığı içerisinde bocalıyoruz ki, bu bize büyük bir umutsuzluk ve ıstırap veriyor. Bunu gidermek, bunu yenmek, bazı zamanlar çok zor oluyor...

— Ruhî sahanızda açmış olduğunuz bu cihatta, (20) elbette ki yeis ve keder, sizi tâkip edecektir. Yeis ve kedere sebep olan, idrâkinizin kapanması ve şuurunuzun kararmasıdır. Fakat unutmayınız ki,

tekâmülün kanunu, sizleri bir müddet sonra, gene aynı şekilde, cehtiniz devam etti ise, ileriye doğru itecektir.

O halde sizlerin (bu durumda - M.S.), kararın şuurunuzun yerine, kararmayan büyük şuurunuzun, serbest şuurunuzun çalıştığı ortaya çıkar.

Kendinizle olan mücadelede, devamlı ataklar içerisinde kalmanız, müşkil ve tehlikelidir. Çünkü her hâî ile bir bedenini sizlere tanıtmış olduğu imkânlarla bağlı ve onunla mahsursunuz, (21) Böyle olunca, bu noksanı telâfi etmek bakımından, serbest şuurunuz, bu işi, beyin şuurunuza aksettirmeden, kendiliğinden yapar. Yapılan iş, bir sentez ve hazım işidir.

İşte sabır, bu noktada gerekir. Ferdin sabrı, yüksek iyiliğe hamle etmekten bir an olsun vazgeçmemek ve bu uğurdaki gayretini esirgememek, cehtini kaybetmemek ve zaafa düşmemektir. Bunların küllisi, bir sabır içerisinde mütalâa edilir.

Şüphesiz Yukarı'nın, sizlerin içerinize dahil ettiği ince ve yüksek tesirleri unutmayınız. Bunlar, Gerçek Rahmetin mübeşşiridir. (22)

Eğer vicdanınız, insanlık için gerekli olan seviyeyi bulmuş ise, idrakinizde ve şuurunuzda bir karar mevzuubahis olmaz.

İşte bu yüzden vicdan realitesindeki insan, idrak ve şuurunun açıklığından dolayı ve bunların kendisine sağlamış olduğu bilgi sebebiyle, kısa zamanda bir vazife sezgisi merhalesine doğru yol alır.

— Demek ki, bütün yapacağımız iş, sabrı ve cehti devam ettirmek ve mümkün olduğu kadar bu işi, devamlı olarak, yeni münasebetlerle sürekli kılmaktır.

— Evet, öyledir. Başka?

— Geçen celsemizde, «Bu âle-

min Rabbi, sizin bildiğiniz isimde Ruhî Mekanizmadır.» dendi. Buradaki Ruhî Mekanizma hakkında acaba açıklayıcı bilgi lütfedebilir misiniz?

— Hayır.

— İkinci cümlede, «Ruhî Mekanizma, her bir katında astronomik sistemlerin cevelân ettiği bir şebekedir» denilmişti. Astronomik sistemlerin bir şebeke halinde oluşları hakkında bilgi rica edebilir miyiz?

— Bu malûmatla ne gibi kazancınız olacaktır? Önce bunu ikrar ediniz. Ondan sonra malûmat alınız.

— Sormaktaki maksadımız şudur Efendim:

Geçen celsede verilen bilgilerin her birisi, gerçekten ufuklar açacak derecede yüklü... Fakat, bunlar arasında bir anlayış sistemi kurabilmek için ayrıntılı açıklamalara ihtiyaç var...

— Bu tip sualleri sormazdan evvel, kendi prensiplerimize göre, sizin kendi düşüncelerinizi veyahut kendi sorularınızı, evvelce tanzim etmeniz gerekiyor...

— Doğru Efendim.

— Bu şartlar altında görüşebiliriz.

— Evet Efendim. Bizim, şu anda soracak sualimiz yok...

— Dinleyiniz!

Bir tesir, çıktığı yerin hüviyetini taşır. Bu tesir, hedefine ulaşırken birçok süzgeçlerden geçer. Her süzgeç, bu tesirin asıl yapısı üzerinde hiçbir tâdilâtta (24) bulunmaz. Sadece, bu tesirin dahil olacağı ortamlara uyması için, o tesiri örter. Örtülü olan bu tesir, âlem içerisinde muhtelif kademelerden, muhtelif seyyaliyet derecelerinden geçerken, inceden kabaya doğru hareket eder.

Bir tesir, kaynağından ayrıl-

dıktan ve meselâ fizik vasatına gelinceye kadar çok değişik hüviyetlere bürünür. O, adetâ bin yüzlüdür! Fakat, bütün bin yüzünün umumî vasfı kaybolmaz. Muayyen bir belirtiyi, muayyen bir frekansı, derûnunda saklayarak gelir. Yani, onun kabalaşması, haddizâtında teşirin size uygun hale gelmesi demektir. Tabii bu, üstün bir tesirin vasatınıza inişi için mevzuubahisdir. Yani kaynak, eğer kaba bir tesir kaynağı ise, kabalaşma, şekil değiştirme durumu, yukarıdakine nazaran daha kısa süreli ve daha çabuktur.

Görülüyor ki, menşeyinden incec, parlak ve yüksek bir tarzda neşrolan bir tesirin, sizde, aynı sıfatlar içerisinde bulunması mümkün değildir. Bu, her şeyden önce âleminizin yapısı itibariyle mümkün değildir. Ruhî avranız itibariyle mümkün değildir. Fizikî yapınız itibariyle mümkün değildir. Tekâmülünüzün derecesi itibariyle mümkün değildir. Yani O, kabalaşmak mecburiyetindedir. Çünkü bu ihtiyaç, sizindir.

İmdi, ince tesiri, oldukça parlak bir şekilde temaşa edebilmeniz için, gerek ruhi avranızı, gerekse fizikî şartlarınızı inceltmeniz gerekir. Ruhî avranız, düşünceleriniz ve bunlara paralel olarak çalışan fiillerinizin berraklığı, sadeliği ve yüksek gâyesi ile olur. Böylece insan, gitgide daha şuurulu, daha idrakli ve nihayet açık vicdanlı olur.

İşte vicdan realitesine ulaşmanın zarureti, bu ince ve yüksek tesirlerin sizler tarafından alınmanız ve daha üstün bir merhaleye doğru tırmanmanız içindir.

İşte vicdanın en önemli mekanizmalarından biri budur.

Sizlerin, nefsanîyetinizin zaaf-ları ile olan mücadelenizi kazanabil-

Devamı sayfa 32 de

Emine Bacının Cevabı

• Erol ERDOĞMUŞ •

Merhaba... Sayın Emine Koyuncuoğlu'dan cevap geldi. Yaşantısıyla hepimize örnek olan bu asil insan, üstelik son derece mütevazı... «İnsan, mütevazı olduğu nisbette yucedır» diyeceksiniz. Doğru. İşte ispatı: «... 1. 5. 1982 Tarihli Aktüel Gazetesi'nde şahsımla ilgili yazdığınız makalenizi okumuş bulunuyorum. Gazeteyi tanımadığımı sandığım bir iyiniyet sahibi kardeşimiz göndermiş. Ne kadar müteşekkirim. Dolayısıyla bana, sizin gibi bilmediğimiz dostlarımızı, bizleri gören düşünen can dostlarımızı, öğrenme fırsatını verdi.

Sayın ağabeyim, yazınızdan şu gerçeği öğrendim: Bizi bızden daha iyi anlayan ve dolayısıyla bizim yaşam durumlarımızı, kişilik yapımızı çoğunun farkında olmadıkları bazı görevlerinin bulunduğunu hatırlatmak, insanları birbirlerinden kopuk yaşayamayacaklarını göstermek asil bir düşünce. Ne mutlu size.»

Mutluluk sana Emine Bacı... Tarihi yapan, hayat kahramanı olan sensin; yazan ben. Yazana değil, yazılacak iyi işler yapana mutluluk ve mutluluk. Bizimkisi havan dövücünün hınk deyciliği. Ayne aktarmaya başladım Emine Bacı'nın mektubunu bir kerre... Devam edelim:

«Ne mutlu sizin gibi düşünenleri olan bizlere. İnsan, yüreklerinde sevgi dolu ve insanlık adına istikbal dolu dostlarının var olduğunu öğrenmekle, kendini biraz daha güçlü hissetmede, hayata daha da umutla bakabilmektedir. Kısaca sizin gibi ve Sayın Müdür Baba'mız Hilmi Şener gibi can dostları-

mızı Cenabıhak başımızdan ve çevremizden eksik etmesin. Son olarak derim ki, beni çok duygulandırdınız, çok sevindirdiniz. Candan teşekkürlerimle, selâmlarımın, saygılarımızın kabulünü arz ederim. Allahın selâmı üzerinize olsun. Hoşça kalın.

Emine Koyuncuoğlu

Darülaceze D. 2 Şişli/İstanbul

Niçin geliyor insanoğlu Dünyaya? Herhalde boşu boşuna değil... Bu Dünya, bu âlem, bu kâinat bir okul aşlında. Rabbin yüceliğini karınca kaderince bilebilmemiz, bu duygu ve bu bilgiyle amel etmeyi öğrenmemiz için bir okul... Bu duyguyu, bu bilgiyi kul kendi ameliyle; kendi cehit ve gayretiyle, alnının teriyle kazanmalı, kulun kendi öz malı olmalı bu duygu, bu bilgi, bu amelle yuğrula yuğrula.

Hayat okulunun çalışkan öğrencisi var, tembel öğrencisi var. Yetenekli öğrencisi var, yeteneksiz öğrencisi var. Öğrenci iken, öğretmen olanı var. Emine Bacı bunlardan biri... Hem kendisini tekâmül ettiriyor, hem de bizlere ders veriyor örnek olarak. Bir de, öğrenci olmayan öğretmenler var: Peygamberler.

Öğrencilikten, öğretmen - öğrenci'liğe tekâmül etmek her insanın boynunun borcu. «İnsanlar birbirlerinden kopuk yaşayamazlar» diyor Emine Bacı, gerçek bir öğretmen - Öğrenci gibi düşünerek. İnsanlık, tek insan olarak düşünülseydi, hepimiz teker teker insanlığın hücre'leri olurduk. Vücuttan kopmuş hücre yaşayamayacağından, Emine Bacı'nın deymiyle insanlar da birbirlerinden kopuk yaşayamazlar.

Hayat okulunun öğrencileri olan bizler neye değer veriyoruz?

Servete... Şöhrete... Oysa servet de şöret de gelip geçici. Bugün var, yarın yok. Şuur var olduğu müddetçe -ki ebediyyen var-, Rabbin yüceliğini karınca kaderince duyabilmemiz, bu duygu ve bilgiyle amel etmemiz geçici değil, sonsuz. Çünkü Rab sonsuz, şuur ebedi. Sonsuzun karşısında, Rabbin huzurunda her şey sıfır. Servet de, şöret de...

Ünlü Hint şairi Rabintranat Tağor'un bir şiiri vardır:

Ganj ırmağının kenarında bir ermiş yaşıyor. Kentteki zengin kuyumcu, manevi hayranlık duyuyor ermişe. Neyle belirtecek hayranlığını? Servet armağan ederek... Kocaman bir altın bilezik alıyor dükkânından, ermişi görmeye gidiyor. Ermiş kendinden geçmiş. Aldırmıyor kuyumcuya. Yavaş yavaş yanaşıyor kuyumcu, ayaklarının dibine bırakıyor altın bileziği ermişin. Ermiş

yine oralı değil. Kente dönüyor zengin kuyumcu.

Gel zaman git zaman «acaba» diye düşünmekten kendini alamıyor zengin kuyumcu, «ne yaptı altın bileziği?». Gidip sorsa olmaz. Bir bilezik daha götürerek ermişin ayaklarının dibine bırakıyor. «Geçen kez sunduğum bileziği acaba ne yaptınız?» diyor. Ermiş altın bileziği adi bir taş gibi alıyor ve Ganj ırmağına fırlatıyor: «İşte orada!» Kuyumcu şaşkına dönüyor. Ganj'in bulanık sularında saatlerce bilezik arıyor. Yok... Birden ermişin ne demek istediğini anlayarak ışığa kavuşuyor, tekâmülünde bir sıçrama oluyor. Ermişe koşuyor. «Üstat» diyor, «bana altınları değersiz kılan değeri ver!» Ermiş mürid oluyor.

Servet, şöret, sıhhat hepsi sıfır sonsuz Rabbin huzurunda.

Allahaismarladık...

OKUYUCULARIMIZA DUYURU

OCAK 1983'ten itibaren RUH ve MADDE Dergisi'nin fiatı artan maliyetler yüzünden 100 liraya çıkarılacaktır. Sizlerin bu durumu anlayışla karşılayacağınızdan eminiz. Abonesini yenileyecek okurlarımızın bunu dikkate almasını rica eder, özür dileriz.

Selamlar ve saygılarımızla

RUH VE MADDE Dergisi

AY'da olup bitenlerin tamâmını 'EVRENDE ZEKİ HAYAT' isimli kitabımızdan okuyabilirsiniz. Peşin bedelli isteyiniz. ADRES: EVRENDE ZEKİ HAYAT, Fiatı: 200 TL. P. K. 1157 — İstanbul

Geçen sayıdan devam

Üçüncü bir usul olarak da, Yüksek İdareci Varlıkların irşadlarından istifade ederiz. Bu bölümde sizlere vereceğim örnekler, bu şekilde, şifacı medyom Edgar Cayce aracılığı ile alınmış tebliğlerden seçilmiştir.

Edgar Cayce 1877 yılında Amerika Birleşik Devletleri'nin Kentucky eyaletinde doğmuştur. Bilhassa psikolojik yönden çalkantılı bir hayat yaşamıştır. Kendi dini inançları nedeniyle, muhalefetine rağmen, kaderi onu şifacı medyomluğa zorlamıştır. Sonunda büyük bir şifacı ortaya çıkmıştır. Hayatı boyunca otuz binin üzerinde tebliğ vermiş, binlerce tibben tedavisi olmayan hastanın yarasına merhem olmuştur. Cayce'nin mevzuumuzla ilgili olan yönü, celselerindeki takdim tarzıdır. Hastanın isim ve adresi verildikten sonra, tedavi şekli sorulduğunda, irtibatla bulunduğu plân, önce adresin bulunduğu yerin tasvirini yapmakta, hastayı tanıtmakta, sonra da teşhisde bulunmaktadır. Daha sonra hastalığın sebebi söylenmektedir. Nihayet tedavi tarzı ve vasıtaları verilmekte ve hastanın ne nisbette iyileşebileceği belirtilerek tebliğ son bulmaktadır.

Burada konumuzu ilgilendiren en önemli bölüm, hastalığın sebebi bölümüdür. Zira bu bölümde, hemen her seferinde, sebebin, hastanın geçmiş hayatlarında işlediği fiillerin neticesi olduğu görülmektedir.

Buradan çıkaracağımız netice, karşılaştığımız olaylar gibi, uğradığımız hastalıkların da karmik bir mahiyet taşımasıdır. Modern tıp ilmi yakın zamanlara kadar bütün hastalıkların sebebinin fizyolojik olduğu kanısındaydı. Psikiyatrinin ilerlemesi neticesinde, hastalıkların

Kader Ağlarını Nasıl Örüyor?

● Güven ERER

bir kısmının psikolojik huzursuzlukların sonucu meydana geldiğinde karar kılındı. Böylece psikosomatik hekimlik ortaya çıkararak, gelişti.

Buna rağmen psikiyatri ve psikoloji dalları bugün hâlâ ruhu, beynin fonksiyonel bir tezahürü tarzında tanımaktadır. Tıp ilminin spirüalist mânâda bir ruh anlayışına ulaştığı zaman, büyük bir devrim ve ilerleme içine gireceği kuşkusuzdur.

Biz yine mevzuumuza dönelim ve aklımıza takılan, şöyle bir sorunun cevabını arayalım: — Peki ama, biz tezimizde temel olarak aldığımız, Edgar Cayce'nin celselerinin doğruluğuna nasıl inanalım? Öyle ya bizim Atlantis, eski Mısır veya Romalıların devrine dönerek bahsettiği kişilerin yaşantılarını araştırmamız imkânsız bir şey. O halde, inceleyeceğimiz bir şey kalmıyor. Doğmatik bir inançla hareket etmek zorundayız! Cayce'nin celselerine dikkat edersek, bazı hususlar ilgamızı çeker:

Birincisi, şifa tebliğlerinde önce hastanın bulunduğu muhitin, evin, odanın ve hatta hastanın bizzat kendisinin, giysilerinin tasviri yapılmaktadır. Bu anlatım aslına tıpatıp uygundur. Bu arada şunu da unutmayalım ki Cayce Amerika'da transa geçip, meselâ İsviçre'deki

bir hastayı kıtalar ötesinden muayene etmektedir.

İkincisi, yine bir şifa celsesinde, her gece yatağını ıslatan bir çocuğun daha önceki hayatında, büyücü tahmin edilen kimseleri cezalandırmakla görevli olduğunu ve onları tabureye bağlayarak havuza sallandığı söylenmiştir. Tedavi olarak da, çocuk uyuduktan sonra, kendisine: «— Sen iyi bir insansın. Başkalarına yardım edeceksin,» tarzında telkinde bulunulması sağlık verilmiştir. Eğer tebliğin ilk kısmı atılırsa, altını ıslatan çocuğa: «— Bir daha çişini kaçırmayacaksın...» diye telkin vermek varken, «— Sen artık iyi bir insansın...» diye telkinde bulunmak saçmalık olmaz mı? Üstelik yıllarca psikolog ve hekimlerin iyileştiremediği çocuk, bu usulle düzelmiştir.

Üçüncüsü, Cayce 1923 ile ölüm tarihi olan 1945 yılları arasında 2500 kadar hayat falı bakmıştır. Bu fallar da doğru çıkmıştır. Örneğin, kendisine müracaat eden bir kişiye, geçen hayatında, Kuzey-Güney harbi sırasında, güney ordusunda asker olduğunu, Virginia'da Henrico County'de yaşadığını söylüyor. İsterse resmî kayıtlardan izini bulabileceğini belirtiyor. Adamcağız merak ile ilk fırsatta Henrico County'e gidiyor. Gelgelelim böyle bir kayıt bulamıyor. Adamın ısrarı karşısında sivil memur, eski evrakın kısa bir süre evvel Virginia Devlet Tarih Kütüphanesinin arşivine kaldırıldığını söylüyor. Nihayet oradaki kayıtlarda Bennett A Seay adıyla, 1862'de 21 yaşındayken Lee'nin ordusunda bayrak taşıyıcı olarak görev aldığı buluyor.

Bir tane de ileriye matuf fal misali: — Üç haftalık bir bebek için Cayce'den hayat falı isteniyor. Tebliğde bebeğin ileride büyük bir hekim olacağı söyleniyor. Nitekim

seneler geçtikçe, çocukta doktorluk hevesi başlıyor. Sekiz yaşından itibaren, hayvan cesetlerini keserek merakla inceliyor. On yaşına varmadan tıbbi ansiklopedileri adeta yutuyor. 12 yaşına vardığında tıp tahsili yapmak için John Hopkins Üniversitesi'ne gitmek niyetinde olduğunu ailesine açıklıyor. Babası New York'lu bir işadamı, annesi ise aktris olan ailesi, bu fikre muhalefet edip, onu caydırmağa çalışıyorlar. Fakat bunlara rağmen çocuk bütün engelleri aşarak, A.B.D. doğusundaki bir tıp fakültesine girmeyi başararak, yoluna devam ediyor.

Yukarıdaki misallerde olduğu gibi, inceleyebilme sahamıza giren bütün örneklerin doğruluğu sağlandıktan sonra, diğer kısımları reddetmek için sebep kalmamaktadır. Bu kanaate vardıldıktan sonra, tebliğleri inceler, sınıflandırır ve tiplere ayırırsak, karma hakkında şöyle bir sonuca ulaşabiliriz:

KARMA TIPLERİ

1 — FİZİK KARMA: İşlenen fizikî bir fiilin, fizikî neticesi ile karşılaşma halleri:

a) Boomerang karma: Boomerang Avustralya yerlilerinin kullandığı ve atıldıktan sonra hedefe çarpıp, atana dönen V tipi bir sopadır. Burada başkasına yapılan bir fiilin, aynı tarzda yapana dönüp gelmesi.

Doğuştan kör bir kolej profesörü, ruhun mucizeleri isimli radyo programında tanıdığı Cayce'ye şifa için başvurur. Verilen cevaptaki rejim, elektrik tedavisi, osteopatik (kemik tedavisi) doğrultmayı kapsayan direktifleri tatbik ederek, gerek sıhhatinde gerekse görmesinde dikkate değer iyileşme sağlar. Müttehassıslar tarafından kaybedilmiş nazarıyla bakılan sol gözü üç **Lütfen sayfayı çeviriniz**

ayda %10 görüş kazanır. Bu arada tebliğde hastanın bundan önceki dört hayatı verilir. İç harpler sırasında Kuzey Amerika'da, Haçlılar devrinde Fransa'da, M.O. 1000 yıllarında İran'da, batmadan nemen evvel Atlantis'de. Bu enkarnasyonda kör gelmesinin sebebi, İran'daki hayatı sebep olmuş. Barbar bir kabileye mensup olup, cellatlık vazifesi ifa ediyor. Düşmanlarının gözünü kızgın demirle dağıtıyor.

Diğer bir misal, bir yaşında iken çocuk felci geçiren bir genç kız. İki bacağı felçli. İki ayağı atrofiye tutulu (kurumuş). Manikürçülük yapıyor. Ancak ortopedik aletler ve bastonlarla yürüyebiliyor. Sebebi Atlantis'deki yaşantısında tebliğde açıklanmayan metodlarla, insanların adalelerini zayıflatıp, itaat etmekten başka çaresi kalmayan hale getirmesi.

Kırk yaşlarında bir kadın çocukluğundan beri alerji diye teşhis konulan bazı semptomlardan ızdırıp çekiyordu. Bilhassa ekmek ve diğer hububat olmak üzere bazı besinleri yediği zaman, saman nezlesine tutulmuş gibi aksırmağa başlıyordu. Bazı maddelere temas ettiği zaman (bilhassa kösele, deri, pabuç, plâstik, gözlük gibi...) sol tarafında korkunç nevralkjik ağrılar başlıyordu. Yıllar boyu sayısız doktor ve tedavi sonunda, yalnız 25 yaşındayken tatbik edilen ipnotik tedavi dışında, fayda elde edememişti. İpnotik iyileşme de ancak 6 yıl yararlı oldu. Bilahare yavaş yavaş eski semptomlar tekrar belirmeğe başladı. Sonunda Cayce'ye başvurdu. Tebliğ şöyle diyordu: «— Başka bir hayatta, bu varlık kimyagerdi. Kimyevî maddelerden yararlanarak, başkalarında kaşıntılar yaratıyordu. Ayrıca bazı maddelerden istifade ederek, başkalarında nefüs bozukluğu meydana getiriyordu. Bu yüzden, varlık bu hayatta

bazı metal, plastik maddeler, kokular ve kösele ile temasa geçerek geçmez zehirlenmektedir. Eğer bu deri ve köseleler meşe kabuğu ile tabaklanırsa, vücuda zarar vermez. Eğer varlığın vaktiyle başkalarına kötülük etmek için kullandığı müstahzarlarla tabaklanırsa bu sefer kendisine zarar verirler.

b) Bedensel karma: Her enkarnasyonda sahip olduğumuz bedenimize karşı da vecibelerimiz vardır. Bu tekâmül vasıtasına da gereken ihtimamı göstermek ve onu iyi muhafaza etmek zorundayız. Aksi halde, onu kötü kullanmamızın da neticesi ile karşılaşırız.

35 yaşlarında genç bir adam, çok küçük yaşlardan beri, hazım organlarından rahatsızlık çekiyordu. Bazı besinleri ancak bazı şekillerde ve sınırlandırılmış olarak yiyebiliyor ve buna rağmen uzun zamanda zor hazmedebiliyordu. Bu durum kendisi için birçok mahzurlar meydana getiriyor ve bilhassa sosyal hayatta müşkül durumlara düşüyordu. Cayce'nin tebliğinde, 13. Lui zamanında, sarayda kralın bir nevi vestiyer muhafızı olarak vazife gördüğü, vazifesini bihakkin ve sadıkane bir şekilde yaptığı söylendi. Fakat bir kusuru vardı, çok açgözlüydü. Daha evvelki bir hayatında da İran saray muhitinde doktor idi. Kendisini sofraya zevkine hasretmişti. Bu iki hayatındaki aşırılığının neticesini, bu hayatta böyle bir kaderle görüyordu.

c) Sembolik karma: Bu durumda da yaptıklarımızın neticesi ile aynen değil de, sembolik bir tarzda, değişik bir biçimde karşılaşırız.

Genç bir adam bebekliğinden beri anemiden ızdırıp çekiyordu. Babası doktor idi. Çocuğa aralıksız mümkün olan her türlü tedavi yapılmıştı. Hastalığın bütün çabalara rağmen inatla karşı koyması, kar-

mik bir sebebe dayanıyordu. Tebliğde nasstanın beş enkarnasyon evvel, Peru'da enkarne olduğu, kanlı ve sert bir şekilde memleketi ele geçirecek, ona sahip olduğu söylendi. Bu davranışlarının neticesini beş hayat sonra bu şekilde görüyordu. Burada suçlu gaddar bir diktatörün askerlerine kurban olmamakta, fakat bizzat kendi vücudu kanlı bir harp meydanını andırmaktadır.

Geçen hayatında Fransız ihtilâli sırasında, bir asil olarak enkarne olmuş diğer bir kimseye de, bu hayatındaki sağır olmasının sebebi sorulduğunda, «Artık sizden yardım isteyenlere kulağımızı tıkamayın» tarzında bir cevap geldi.

Bir başka tebliğde, omurilik veremine tutulan bir hastaya «— O vaktiyle başkalarını rahat oturtmuyordu, şimdi kendi aynı durumda» dendi.

Diğer enteresan bir olay da şöyle cereyan etti: Onbir yaşında bir çocuk, iki yaşından itibaren her gece yatağını ıslatıyordu. Ailesinin anlattığına göre çocuk doğumundan beri sakın ve uslu bir bebektir. Ailesi ona bakmak için hiçbir güçlükle karşılaşmadılar. Ancak iki yaşındayken bir kardeşi olunca durum değişti. Çocuk her gece altına kaçırmağa başladı. Ailesi önce onun kıskançlık, sevgisizlik, itimatsızlık yüzünden böyle olduğunu sanarak, bütün sevgi ve itinalarını ona yöneltti. Birinci derecede ona ehemmiyet verdiklerine ikna etmeğe çalıştılar. Fakat hepsi boşa gitti.

Çocuk üç yaşındayken, bir psikiyatru götürerek tedaviye aldılar. Fakat bir yıllık çaba netice vermedi. Yapılan her gayret boşa gitti. Psikiyatriden bir fayda temin edemeyince, bıraktılar. Çocuk beş yıl daha her gece yatağını ıslatmağa devam etti. Ailesi bütün mütehasıslara başvurdu. Her türlü tedavi

denendi. Netice sıfır oldu. Ailesi tekrar psikiyatru müracaat etti. İki yıl süren yeni tedavi sırasında, çocuk şahsiyetini geliştirdi. Fakat yatağını ıslatmağa devam etti. Artık on yaşına gelmişti. Bir kere daha tedaviye son verildi. Bir yıl da böyle geçti. Bir gün babası Cayce'yi öğrendi ve derhal müracaat etti. Alınan tebliğde göre, çocuk bundan evvelki gelişinde, birinci Pürütenler devrinde, İncil vaizi idi. Büyücü tahmin edilen kimseleri cezalandırmakla görevli olduğu anlaşıldı. Onları bir tabureye bağlayarak su dolu havuzlara sallandırırdu. Tedavisi için verilen direktife uyarak annesi gece çocuk uyuduktan sonra yatağın başında yavaş ve monoton bir sesle şu sözleri tekrarlamaya başladı: «— Sen iyi ve iyilik isteyen bir insansın. Sen birçok insanları mutlu kılacaksın. Sen yoluna çıkacak bütün insanlara yardım edeceksin. Sen iyi ve iyilik isteyen bir insansın...» Muhtelif şekillerde ifade edilerek bu telkin 5-10 dakika kadar uykudaki çocuğa söylendi. O gece 9 yıldan beri ilk defa olarak çocuk yatağını ıslatmadı. Annesi birkaç ay her gece aynı telkine devam etti. Bu süre zarfında çocuk bir kere olsun yatağını ıslatmadı. Yavaş yavaş telkinler haftada bire indirildi. Neticede o da lüzumsuz oldu.

Buradaki enteresan noktardan biri, dokuz yıllık alışkanlığın ilk geceki telkinle bitivermesi. İkincisi, hastalık bedene ait olmasına rağmen, telkinin aksiyon ile ilgili olmayan sözlerle, şuur altına yapılmasıdır. Böylece eski yaşantısındaki idrakine varmış olduğu hatasının, neticesi ile karşılaşmağa devam etme sebebi ortadan kalkmaktadır. Çocuk o günden sonra düzelmiştir. Çevresinde sevilen bir tiptir. İvi bir öğrencidir. Son gözlem sırasında 16

yaşında olmasına rağmen, başkalarına karşı gayet müsamahakârdır. Karşındakilerin bütün hatalarını psikolojik bir sebebe bağlayarak hoş görmektedir. Bu suretle eski hayatındaki müsamaha kabul etmeyen tutumunu, bu hayatında ters yönde benimseyip, geliştirerek, karmasını değiştirmiş veya durdurmuştur. Burada da gördüğümüz gibi, yapılan hata bilgisizlikten ileri gelmektedir. Karşılığı da ceza değil uyandırmadır. Varlıkta bir uyan-

ma, bir idrak meydana gelince de ızdırap sona ermektedir.

Misallere dikkat edersek, ızdırap çekenlerin hepsini iyileştirebilmek mümkün olmamaktadır. Sıfırdan, yüzde yüze varan her türlü netice hasıl olabilmektedir. Bu dereceler, varlıkların, hatalarını idrak edebilme nisbetiyle orantılıdır. Varlığın bizzat kendisi uyanmadıkça, ona yardım edebilmek, arzuladığımız sonuca ulaşmak mümkün olamaz.

Baştarafı 25 inci sayfada meniz, bunları bertaraf edebilmeniz, size gönderilen Rahmeti, hıfz (25) edebilmenizle mümkündür, demiştik. Bu hıfz, vicdan vasıtasıyla olur.

Bugünlük, bu kadar. Allahaismarladık.

**

O günkü celseye katılanların sayısı, medyomla onbir kişi olmasına rağmen, soruların kısırlığı ve yetersizliği gözden kaçmıyor!..

Bu hususu, şunun için belirtiyoruz:

Bizden istenen, sabırla sürdürülecek olan, bilgilerimizin çabalarıdır. Örneğin, Ruhsal Mekanizma için istenen açıklayıcı bilgi, o anda akla gelip sorulan bir husus olduğu için verilmemiştir. Halbuki daha önceden üzerinde, bütün celseye katılanlarca bir arada bir çalışma, görüşme yapıp da böyle bir soru sorulsaydı, bu çabanın karşılığı olan cevap mutlaka verilecekti...

Sabır, sebat ve bilgimize uygun kaliteli, samimi, sürekliliği bir çaba gösterebilmemiz, irtifa alabilmemiz için elzemdir.

- (1) Cevalan: Dolaşma, gidip gelme, dönüp durma.
- (2) Haiz: İçeren, içine alan.
- (3) Mevcudat: Mevcutlar, var olanlar.

- (4) Muhtevi: İçine alan, içeren.
- (5) Kesafet: Yoğunluk, kesif oluş, kesiflik.
- (6) Müessir: Tesir eden, etkileyen, tesir gönderen.
- (7) Müteessir: Tesir alan, etkilenen.
- (8) İltihak: Katılma, dahil olma, içine girme.
- (9) Meskûn: İskân edilmiş, oturlan yer.
- (10) Tevhit: Bir şeyi birleştirme, bir etme, tek kılma.
- (11) Tefrik: Ayırdetme, fark etme.
- (12) Süptilite: İncelik, akışkanlık, seyyayilet, seyyalilik.
- (13) Tâli: İkinci derecede.
- (14) Mihrak: Merkez, odak noktası.
- (15) Ma'kes: Akseden yer, akis yeri.
- (16) Müşir: İşaret eden, emir veren, zorunlu gösterge.
- (17) Zaaf: Zayıf, kusurlu yanları.
- (18) Bertaraf Et: Gidermek.
- (19) Hikmet-i Vücut: Varlık nedeni.
- (20) Cihat: Savaş, mücadele.
- (21) Mahsur: Sınırlı, kısıtlı.
- (22) Mübeşşir: Müjde, iyi haber veren.
- (23) İkrar: Kararlaştırma.
- (24) Tâdilât: Değiştirme, tebdil etme.
- (25) Hıfz Etme: Saklama, kendinde tutma, koruma, ezberleme.

Obsesyon Nedir? Nasıl Korunmalı

● Cavit UTKU

Hepimizin çevremizde görüp tanık olduğu gibi, obsesyon olayı son günlerde oldukça yoğun bir durum arz etmektedir. Dışarıda olsun, Derneğimize yapılan başvurularda olsun, artık sık sık obsesyon olayı ile karşılaşmaktayız.

Acaba bunların sebepleri nelerdir ve oluş biçimleri nasıldır?

Niçin son günlerde obsesyon olayı daha sık rastlanır bir olgu haline gelmiştir?

Yoksa obsesyon bir rastlantı mıdır?

Konuyu biraz geniş düşünecek olursak, bir tanesi beden dışı bir yaşam sürdürüyor, diğeri bedenli

yaşamını devam ettiriyor. Bu iki varlığı birbirine yaklaştıran, ceseden unsurlar nelerdir? Bu tasallut olayı kendiliğinden mi meydana geliyor, yoksa burada bir plan, bir kontrol mekanizması mı devreye giriyor? Eğer hal böyle ise, obsesyondan korunma nasıl ve ne düzeyde olabilir?

Obsesyonda bilginin rolü nedir? Obsesyonun tekâmül ile ilişkisi nedir?

Obsesyon nasıl anlaşılır ve obsesyonda nasıl davranmalıdır?

Telkin kime yapılır ve telkinin rolü nedir?

Bu sorular uzar gider. O halde biz soruları bir kenara bırakıp, olayı anlamaya çalışalım.

Obsesyon nedir?: Bu soruyu yanıtlayabilmek için obsesyonu iki ayrı şekilde ele almak gerekmektedir.

1 — Genel olarak obsesyon.

2 — Teknik olarak obsesyon.

Obsesyonu kısaca, varlıklar arasında bir tasallut olayı olarak ele alabiliriz.

Genel olarak obsesyon: Genel olarak herkes obsededir. Genel olarak obsesyon demek, bir düşünce sisteminin, diğer bir düşünce sistemi üzerinde kurduğu baskı ve etki demektir. Hepimiz birşeylerin tesiri, tasallutu altında olabiliriz. Hepimizde bazı inanç ve kanaatler vardır. Örnek verecek olursak, bir insanın karşı cinsten birisine âşık olması da bir nevi tasallut olayıdır.

Teknik olarak obsesyon: Teknik anlamda obsesyonda ise, obsedör varlık, dünya insanının zayıf, iradesiz, teşevvüsteği halinden istifade ederek onu etkisi altına almayı başarır. Obsesyonun bitmesi ancak, obsedörün iradesine bağlıdır. Onu ikna etmek önemlidir. Onun karar vermesi gereklidir. Çünkü, obsesyonu meydana getirebilecek bir

Lütfen sayfayı çeviriniz

varlık gelişmiş bir varlık değildir. Yeterli bilgisi yoktur. Eğer bilgili bir varlık olsaydı, böyle bir olaya sebebiyet vermezdi. Obsedör varlıklar genellikle geri düşünceli, kaba varlıklardır. Bunlara öğretici bir yaklaşım içerisinde bulunup, bilgi verici ve ikna edici tutum ve davranışlarda bulunmalıyız. Önce bu tür varlıklara Spiritüel bilgiler vererek, örneğin, ruhların varlığından, farklılıklarından, teşevvüş hayatı ve nedenlerinden, kötü niyetli nefsanî varlıklardan söz ederek kendimize antipati duyurmadan, ürkütmeden, hâkimiyetimiz altına almalıyız. Yani varlığa dolaylı yollardan bilgi aktarırken, telkinde de bulunmalıyız. Tekâmülde, kendisinin zaman kaybettiğine, karşısındaki varlığa da aynı şekilde zaman kaybettirdiğine değinerek ikna etmeliyiz. Zorlama, obsedör varlığın olayı idrakine engel teşkil eder ve işi daha da zorlaştırır. Obsedör, obsede ettiği bedenliyi terke mecbur olsa bile, işin farkında olmazsa, başka obsede edecek varlık arayacaktır. O halde bu olayda esas olan, bir tarafı kurtarıırken diğer tarafa da öğretici ve uyandırıcı davranmaktır. Bunlar, operatörün bilgi ve tecrübesine bağlı davranışlardır.

Bu tür olaylarda direk metodlar da kullanılabilir. Bu metod, obsedör varlıkla irtibata geçmekle onun tesirlerini kesici manyetik ve telkini usuller kullanmak suretiyle gerçekleştirilebilir. Ancak bu çalışma şekli, operatörlük alanında yeni, tecrübesiz olanlar için tehlikelidir. Çünkü burada gizli olan mücadelenin açığa çıkması söz konusudur. Şöyle bir sıralama yapacak olursak, önce obsede olan kimseyi, belli trans usulleri ile pasif hale getirdikten sonra, obsedör ile görüşmelidir. Bu görüşmede, bilinçli hareket edilmeli, varlığın asıl gayesi,

istırap ve sıkıntı ortaya çıkartılmamalıdır. Bu varlıkların pek çoğu, kurnaz ve aldatıcı olurlar. Fakat tüm bunlara rağmen, olaya bütün açıklığı ile parmak basıldığı zaman, olayın gerçeğini söylemeleri de olasıdır. Demek ki bu olayın her iki taraf için de zararlı olduğuna ikna etmek en güzel ve emin bir yoldur.

Açıkça anlaşılıyor ki, operatörün butun bilgi, tecrübe ve zekâsını kullanabilmesi ve gayet temkinli hareket edebilmesi gerekmektedir. Bu olayda obsedör, operatörü Veya şifa vereni, bir düşman gibi değil, aksine yardım eden, kendisine güvenilen, derdine ortak olan, tekâmülüne yardımcı bir kimse olarak tanıyıp inanmalıdır. Zaten, varlığın asıl derdi olan eksiği kabul edildikten sonra, mesele yüzde altmış (%60) çözümlenmiş sayılır. Anlaşıyor ki, ikna etmek en emin ve geçerli bir yol olacaktır. Bunun dışında, benzer bir yol daha vardır.

a — Önce Ruh Varlığına, bizi aldatmasının mümkün olmadığını kanıtlamak.

b — Onun sabrından daha fazla sabır göstererek onu yormak ve zaman kaybettiğine iyice inandırmaktır.

Önce obsedöre iyi davranmak, onun ihtiyacı ve eksiklik duyduğu tarafları için yardımcı olma görevini inandırarak üstlenmek en yararlı yollardan biridir. Ruh varlığı sizinle alay dahi etse, (ki böyle olaylar çoktur) ona aldırmaıyıp sabırla onu moralize etmeye devam etmelidir. Neticede Ruh ıslah olacak, durumunu kavrayarak obsede ettiği varlığı terkedecektir. Bu tabii ki yorucu ve tahammülü güç bir olaydır. Ancak güçlülere değerlidir. Hakıyla yapılırsa, işte o zaman insana yüksek bir görev yapmanın mutluluğunu tattırır.

Bu sayede, yolunu kaybetmiş, tekâmülünü aksatmış bir Ruha da,

iyi bir yön verilerek uyandırılmış ve bilgilendirilmiş olur. Bu sayede gerçekleri gören Ruh Varlığı teşevvüşten kurtulmuş olur ve bu sayede obsesyon olayı da kendiliğinden sona erer.

OBSESYONDAN NASIL KORUNMALIYIZ?

Obsesyondan korunmak, başka bir deyişle obsesyonla mücadele, önce bilgi ve tecrübe işidir. Soğukkanlılık, iyiniyet, iman ve hadını bilme işidir. Obsesyonun meydana gelişi, zannettiğimiz dışında, çok daha büyük icaplara dayanmaktadır. Biraz daha açacak olursak, karmaların gereği ve yaşanmalara dayanmaktadır. Biraz daha açacak olursak, karmaların gereği ve yaşanması mukadder olan bir tekâmül ihtiyacıdır. Hatta ağır bir ep-röv olmasına rağmen, obsesyon olayları kontrol dışı değildir. Daimi bir Ruhsal kontrol altındadırlar. Ağır şartlı olmakla birlikte bir Ruhsal evrim vetiresidirler. Hatta ağır bir mukadderattır. Bu kader kâh insan iradesine bağlı hareketlerle, kâh Ruhsal Rehberlerin gördükleri lüzum üzerine tecelli etmektedir. Fakat bizlerce yapılması gereken husus, onu marazî bir hal kabul ederek mücadele etmektir. Bu mücadele, yani bu korunmada, spiritüel bilgiyle olur. Belli bir bilgi sahibi olmadan, olur olmaz yer ve zamanda, Ruh daveti deneyleriyle kendimizi bu olayın içerisine atmaktan kesinlikle kaçınmalıyız.

Yıllardır aileler arasında moda olan fincan celseleri ve benzeri masa celselerinden, aramızda bilgili bir operatör olmadıkça uzak durmalıyız.

Evlerde yapılan celselerde bazı kişiler, kendilerine göre okudukları kitaplardan aldıkları bilgiler ışığında, çevrelerine yeteneklerini kabul ettirebilmek, bu sahada yüksek bir

kabiliyet olduklarına inandırılmak amacıyla hareket ederlerse, işte o zaman felâket başlamış olur. Zira karşıdaki Ruh, zararsız olan ilk ilişkilerini kendi inisiyatif ve temayülleri doğrultusunda devam ettirip kuvvetlendirmek ve nihayet tecrübesiz ve bilgisiz insanın aleyhinde, olayları çözülmesi imkânsız bir bağ haline getirmek fırsatını bulmuş olur. İşte bu da, böyle Ruhların arayıp da bulamadıkları cazip bir iştir.

Çünkü bu düzey ve guruptaki Ruhların en büyük ihtiyaçları kendilerini kemiren tahaküm (hükmetme) hırslarının tatminidir. Bunlar safça kendilerine teslim olacak çömez ve mürit ararlar. Ve bunu bulamadıkları an, ateşte yanar gibi ıstırap duyarlar. Zira bu zavallı geri varlıklar, dünya yaşamlarında etraflarına topladıkları bazı saf kişilerin hem ruhlarına, hem de bedenlerine istedikleri gibi hükmetmişler, yalan yanlış düşünce ve kanaatlerini empoze ederek, onları itirazsız kendi yollarına sürüklemişlerdir. İşte bu sayede, belli bir zümre üzerinde etkilerini sürdürerek tatmine ulaşmışlardır. Her ortamda, kendilerine körükörüne tabi olabilecek bazı zayıf ruhlu insanları peşlerinden sürüklemişlerdir. Bu yüzden onlar da daha dünyada iken yerleşip terkedemedikleri tahaküm hırsı, spatyomun ilk merhalesindeki teşevvüş anlarında da aynı şiddetle devam edecektir. Bunlar orada da kendilerine körü körüne itaaf edecek kişileri arar dururlar, fakat bulamazlar.

Çünkü spatyomda bütün ruhlar serbestliklerini kazanmışlardır. Ne kadar geri olurlarsa olsunlar, hiçbir geri varlık tarafından onların yanlış bir yola sürüklenmesine müsaade edilmez. Bu yüzden arzuları-

Lütfen sayfayı çeviriniz

ma, aşkkanlıklarını tatmin edemeyen bu Ruhlar, ancak irtibata geçtikleri insanlar üzerinde bunları tatbika çalışırlar. Eğer bir insan bilgisizliğiyle kendisine bu cesareti verirse, o Ruh bu insana kuvvetle bağlanmış, onu da kendisine bağlamış olur. O zaman dünyada iken kullandığı tüm inandırıcı taktiklerini, o kişi üzerinde uygulamaya başlar. Sorulan ilmi bir soru da olsa bilirbilmez birçok nazariyeleri kanıtlarıyla vermeye çalışır. Şayet çok sıkıştırılırsa o zaman da vakit kazanmak için konuyu sonraki celselere atar. Öyle ki, sorulan konuya göre kendisini yüksek bir varlık olarak tanıtır. İsimler verir ve sorular sormaya da başlar.

Bu tesirlerin dışında kalan bir insan, o kişiye bir zavallı olarak bakar ve adeta bu yola nasıl sürüklendiğine şaşar. Fakat tüm bunlara rağmen obsede varlık, bu durumu çok normal ve yerinde, hatta kendisi için kazançlı ve yüce bir yetenek olarak kabul eder. Bu durum oluştuktan sonra, varlığın tekâmülü ile ilgisi olmayan bir sürü saçmalıklar, telkinler birbirini takip etmeye başlar. Bu durum, ağına takılmış küçük bir sineği kuvvetli bağlarıyla kısıkırak sarmaya çalışan bir örümceğin haline benzer. Her bağ o sineğin nasıl biraz daha hareketsizliğini, biraz daha teslimiyetini gerektiriyorsa, bu geri Ru-

hun her telkini, her tavsiyesi de muallat olduğu insanların öylece artık bütün iradelerini yalnız kendilerini obsede eden o Ruhun istediği istikamette kullanmak zorunda kalırlar. Bu hazin durum, tekâmül açısından bir insanın manevî ölümlü sayılır. O zaman insan kendisini etki altına alan bu ruhun bir oyuncuğu, bir kuklası haline gelir ki, bu da o Ruhun yegâne arzusudur. Bu şekilde birinin hâkimiyeti, diğerininse mahkûmiyeti gerçekleşmiş olur. Bu halden sonra o insanı, bu ruhtan ayırabilmek hemen hemen mümkün olamaz. Daha açık bir anlatımla, bu olay Ruhun bir başkası üzerinde etki kurma çabasından öteye geçmeyen bir tatmin hırsı olarak kalır. Yani teşevvüş halinde bulunan geri bir spatyom varlığının şuursuzca yaptığı bir iş olur.

Burada akla haklı olarak şöyle bir soru gelebilir: Peki ama nasıl oluyor da şuursuz geri bir varlık bir insanı kandırarak kadar mantık ve düşünce kabiliyeti gösterebiliyor? Hatta bazı kişilerin hayranlığını kazanacak edebî cümleler yazdırabiliyor? İşte bu sahada yeterli bilgiye sahip olmayanları bekleyen tehlikenin kapıları da bu sorularla açılıyor ya...

Gelecek yazımızda, kendi kendine çalışma yapan arkadaşlara bazı öneriler vermeye çalışacağım.

Dünyada Oluşumuzun Nedenleri...

● Nadya SAYINAR

Biliyoruz ki evrende hiçbir şey sebepsiz yaratılmamıştır.

Son derece karmaşık ve en ince ayrıntılara kadar düşünülmüş bir yaşıya sahip olan insan varlığının dünyadaki vazifesi sadece doğmak, üretmek ve ölmek olmasa gerek.

O halde:

● Yaşamın manâsı nedir?

● Bizim dünyada varoluş sebebimiz nedir?

● Çevremizde cereyan eden ve bizim de rol aldığımız mizansenler bizlere ne anlatmak istemektedirler?

● Dünyadaki vazifemiz nedir?

● Nasıl olmamız gerekmektedir?

● Bizleri gözeten ve yönetenler var mıdır?

Bütün bu sualleri kişi kendi kendine sormalı ve araştırmalıdır. Spiritüel öğretilerin yardımıyla bu konudaki bilgisini artırdıkça idrakının genişlediğini fark edecektir. Sadece bilginin ve bilmenin yeterli olmadığını sezecek, tekâmülün tabikatla elde edildiğini öğrenecektir.

O realiteden, bu realiteye koşuşan ve bir türlü tatmin olamayan insanlar, tekâmüllerini tamamlayacak bilgi ışığının arayışı içindedirler.

Daima dış ortamda aranan bilginin esas kaynağı kişinin özbenliğindedir. Onu gizlendiği derinliklerden bulup çıkarmak, benliğindeki bilgileri ve olumlu, olumsuz yönleri teker teker keşfetmek sabır ve çaba isteyen zor bir uğraştır. İşte, kişi-

nin dünyaya doğuş vazifelerinden biri de bu uğraşı kavrayıp tatbik etmesidir.

Görüş açıları değişik de olsa dünyadaki mevcut tüm mistik, felsefi ve dinsel öğretilerin birleştikleri temel nokta «kişinin bilgiyi dışta değil kendine en yakın olan özbenliğinde aramasıdır.»

● Kendini tanıması

● Olumlu ve olumsuz yönlerini samimiyetle tesbit etmesi

● Hergün davranışlarının akla ve vicdana uyup uymadığını denetlemesi gibi kişi kendi bilmecesini yine kendi çözmelidir.

NEO - SPIRİTÜALİZMA VE ÖĞRETİLERİ

Öte yandan Neo - Spiritüalizm kişinin arzu ettiği hedefe ulaşabilmesi için RİM tarafından tebliğler vasıtasıyla verilen tekâmülü hızlandırıcı yeni bilgileri insanlığa sunmuş bulunmaktadır.

Bu öğretilerin diğer öğretilerden farklı olan bilgisi iki esasa dayanmaktadır.

1 — Şimdiye kadar tüm din, felsefe ve öğretiler otomatizma yoluyla insanları eğitmiş ve yönlendirmiştir.

Neo - Spiritualizma ise, insanları buldukları otomatizmadan kurtarıp idrak ederek tatbiki yaşam ve deney yolunu getirmiştir.

2 — Şimdiye kadar bütün din, felsefe ve öğretiler sembolik ve ezoterik bilgileri kapsamaktaydı.

Neo - Spiritualizma ise, tüm bu öğretileri içeren sembolik ve ezoterik bilgileri açıklayıcı, dışa dönük açık bir öğreti sistemini getirmiştir.

Lütfen sayfayı çeviriniz

Bu bilgiler var oluşumuzun ne denlerini açıklayıcı ve idrak ettirici niteliktedir.

Şimdiye kadar Din ve Bilim yetkililerinin tüm bu bilgileri tek yönlü görüşleriyle yanlış yorumlamaları sonucu, aralarında açtıkları büyük uçurumu birleştirici, köprü kurucu bir öğretilerdir.

Din ve bilim bir bütünün iki ayrı görünümü olup ilki moral, diğeri deneysel yönü ile insanlara yol göstermekte ve eğitmektedir.

NEO - SPİRİTÜEL BİLGİLERİN ÖZETİ:

Neo - Spiritualizme göre ızdıraplı Dünya hayatı, hatalı tutumlarımızı teker teker keşfetmemize yardımcı olan, gelişmemizi sağlayan bir öğreti sistemidir.

● Allahın varlığını, mutluluğunu ve kanunlarını idrak etmek

● Üç bilgiyi bilmek «Tanrını bileceksin, kendini bileceksin, tekâmül edeceksin.»

● Ruhsal idare mekanizmasının varlığını kavrayıp tüm varlıkların onlar tarafından gözetilmekte ve evrensel programa uygun olarak yönetilmekte olduğunu bilmek.

● Bu yöneltte hiçbir zorlama sözkonusu olmadığı gibi, kişilerin düşünüş, davranış ve yönlerini seçme hürriyetine sahip olduklarını anlamak.

● Ancak spatyomda hazırlanmış programın icapları dışına çıkan varlıkları tesir ve olaylarla uyarıp raylarına oturtulduğunu bu uyarının da onların tekâmülleri gereği olduğunu kavramak.

● Kendimizi bilmek ve nefsimize hâkim olmak.

● Yaydığımız tesirlerin yansıması olan ve çevremizde oluşan günlük olayları dikkatle izlemek.

● Benliğimizde tesbit ettiğimiz hataları çevremizde cereyan eden olaylarla karşılaştırıp bir sentez ya

parak aksayan yönlerimizi ve eksik bilgilerimizi bulmak. Kısacası, yaşamın dilini çözmeye çalışarak olayların şuuruna varmak.

● Endişe, kuruntu ve korkuların sıyrılması.

● Bize acı veren olayların cehaletimizden ileri geldiğini idrak edip elimizden geldiğince bu eksik yönlerimizi törpülemek.

● Tesadüfün sözkonusu olmadığını her şeyin sebep sonuç yarasına dayandığını anlamak.

● Akli, vicdani ve sevgiyi nefsanîyetten uzak makul bir şekilde kullanmak.

● Otomatizmadan sıyrılarak Ruh ve Madde ikilisini yaşam boyu dengeli bir şekilde kullanmasını öğrenmek.

● Şuuraltım stres ve tortulardan temizleyip düşünce ve davranışlarımızla iyi neşriyatta bulunmak.

● Her türlü bilginin yoğunlaşmış bir enerji yumağı olduğunu öğrenilip sindirilemeyen, kullanılmayan, saklanan, anlaşılamayan bilginin enerji yükü kişide bilgi hazimsizliği, teşevvüş, sıkıntı, büyüklük, ben bilirimcilik, dengesizlik v.b. durumlar meydana getireceğini bilmek.

● Bilgiyi öğrendikten sonra tatbik etmek, ihtiyacı olan kişilere, seviyeleri, görüş ve inançları göz önüne alınarak ölçülü bir şekilde öğretip davranışlarla örnek olmak.

● Tatbikatları sonucu elde ettiği bilgileri özüne maletmek.

● Şuurlandığı ve bilgilendiği oranda özündeki bu boş petekleri bu bilgilerle birer birer doldurmak.

● İnsan varlığının sonsuz tekâmül spiralindeki bir daireyi tamamlamasına yardımcı olmaktır.

Böylece yukarıda önerilen spiritle bilgileri kişinin tatbik ederek cehaletten kurtulması kendi gayret ve cehtiyle mümkündür.

DOĞAL BİR ARAÇ

Meditasyon

• Dr. Ron ANJARD

Evrensel şuurun hayâtî anahtarı meditasyondur. Maditasyonda hayatın içsel realiteleriyle temâsa geçeriiz. Yeni boyutlarla temâsa geçmek üzere zihnin ruha yönelmesidir. Böyle bir yöneliş sırasında uzak geçmişin açık seçik anlaşılması, yaratıcı fikirlerin elde edilmesi, yeni enerji formlarıyla temâsa geçilmesi yolunda başarı sağlanır. Meditasyon size aynı zamanda içsel kontrol merkezinizle de temâsa geçmenizde yardımcı olabilecek bir vasıtaadır. Fizik bedeninizdeki stresleri kontrol altına almanıza yardım eder. O, sizi iç sükûnun ve acı dünya şartlarının içindeki rahatlığın eşğine götürebilir. Maditasyon, hayat içinde yapılması gereken reaksiyonlara kişiyi güçlü olarak götüren doğal bir araçtır.

Yapılan araştırmalar ve anketler sonunda anlaşılmiştir ki, insan nüfusunun %25'i yerinde kararlar veremeyecek kadar, stresler içinde bunalmış durumdadır lar. Ve şimdi biz biliyoruz ki, stresler meditasyonla ortadan kaldırılabilen dertlerden sâdece biridir. Stres'in fiziksel kontrolü için basit «kendi kendine yardım teknikleri'ni» öğrenmek akıllılık olacaktır. (1)

Bu, aynı zamanda, kişinin kendi kendini tanıması bakımından güzel bir araştırma ya da keşif çalışması olacaktır. Sağlıklı yaşam için mükemmel bir araçtan başka bir şey değildir.

Mistiklerin asırlardan beri söylediklerine göre insan, düşünceleri, rüyaları ve davranışlarıyla bir bütünlük arzeder. Tüm bunların kaynağında da ruhsal yapımız bulunur. Eğer bu kaynakla bağlantı kurmanın yolunu öğrenebilirsek, o zaman hem kendimizi daha iyi tanımış, hem de niçin böyle bir insan olduğumuzu anlamış oluruz. İşte bu kaynak ve değişik zihin halleri maditasyonla dış dünyaya yansıtılır.

Maditasyon yoluna girmiş olan bir kimsenin çabası ciddidir. Sistemantik sonuçların alınması bekleniyor-

Lütfen sayfayı çeviriniz

sa, aynı zamanlarda ve yerde çalışmalara devam edil-
melidir. Sistematik içsel çalışmalar ve insanın sistema-
tik olarak kendi kendini tanımasının sonuçları dış dün-
yaya sistematik olarak yansiyacaktır. Eğer beklediği-
ni sonuçları alamamışsanız, aksiyon bakımından disip-
linli sistematik bir efor içinde değilsiniz, demektir. Baş
ka bir olasılıkla da size (inisiyatorünüz tarafından)
verilmiş olan talimatı hakkıyla izlemiyorsunuzdur. Ya
da aldığımız yapıcı enerjiyi kullanamıyorsunuz demek-
tir.

Meditasyonun değişik teknikleri üzerinde epeyce
yol katedilmiş durumdadır. Bâzi fiziksel bozuklukların
tedâvisinde de kullanılmaktadır. Bir fizisyen, normal
geleneksel kanser tedavisi yanısıra meditasyonu da
kullanmaktadır. Bazı doktorlar da baş ağrılarını ve öte-
ki stres ve acılarla ilgili rahatsızlıkları gidermekte me-
ditasyon yöntemini kullanmaktadırlar. Kan basıncını
vücuda göre en normal düzeyde tutmak için mükem-
mel bir araçtır meditasyon.

Meditasyonun gelecekte bireysel ve gurupla birlik-
te kullanılmasıyla ilgili olarak birçok olumlu fikir bu-
lunduğumuz şu çağda insanlara verilecek en güzel he-
diye olurdu. Kişisel bâzi sorumluluklarımızı bahâne
ederek, bunun uygulamasından kaçınmak affedilebile-
cek bir tutum sayılamaz. Aksine meditasyonun uygu-
lanmasına paralel olarak sorumluluklarımıza karşı
olan bağlılığımız en ideal düzeye yükselecektir.

Başkalarına karşı daha çok yardım-sever bir tu-
tum içine gireceğiz. Meditasyonla hayatın tüm boyut-
larına dokunmanın zamanıdır. Meditasyon, kendinizle
herşeyin kaynağı olanın arasındaki kapının anahtarı-
dır. (FORESIGHT'dan)

(1) Bunun nasıl yapılacağını Derneğimiz «PSİLOJİ
EĞİTİM MERKEZİ»nden öğrenebilirsiniz. (AD-
RES: Psiloji Eğt. Merkezi, P.K. 1157 - İstanbul.)

